

**MENDELOVA UNIVERZITA V BRNĚ
ZAHRADNICKÁ FAKULTA V LEDNICI**

**Obnova prostoru a architektonické řešení letního kina v Olomouci
BAKALÁŘSKÁ PRÁCE**

**Vedoucí bakalářské práce:
Ing. Petr Hodonický, Ph.D.**

**Vypracovala:
Martina Ošťádalová**

Lednice 2015

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma *Obnova prostoru a architektonické řešení letního kina v Olomouci* vypracovala samostatně a použila pouze pramenů, které cituji a uvádím v příloženém soupisu literatury.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Zahradnické fakulty Mendelovy univerzity v Brně a zpřístupněna ke studijním účelům.

V Lednici, dne:

Podpis:

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Zpracovatelka: **Bc. Martina Oščádalová**
Studijní program: Zahradní a krajinářská architektura
Obor: Zahradní a krajinářská architektura
Název tématu: **Obnova prostoru a architektonické řešení letního kina v Olomouci**
Rozsah práce: 25 stran + obrazová příloha

Zásady pro vypracování:

1. Prostudujte zadanou a další literaturu a vyhodnoťte ji v krátké rešerši – orientace v tématu:
Letní kina i venkovní divadla – současný stav a podoby, tendence v jejich využití
2. Popište modelové území, zařaďte do historického vývoje města a vyhodnoťte jeho stav a potenciál
3. Doplněte práci obrazovým materiálem – historické snímky a mapy, ortofotomapy, další mapové podklady v odpovídajícím měřítku, fotografie, kresby
4. Vypracujte návrh funkčního využití a i architektonické podoby modelového území
5. Postup bude specifikován na konzultacích.

Seznam odborné literatury:

1. JELICOE, G. – JELICOE, S. *The landscape of man : shaping the environment from prehistory to the present day : [Investice do rozvoje vzdělávání, reg.č.: CZ1.07/2.2.00/15.0084]*. 3. vyd. London: Thames and Hudson, 2000. 408 s. ISBN 0-500-27819-9.
2. GEHL, J. *Cities for people*. Washington, DC: Island Press, 2010. 269 s.
3. GEHL, J. *Města pro lidi*. Brno: Partnerství, 2012. 261 s. ISBN 978-80-260-2080-6.
4. GEHL, J. – GEMZOE, L. *Nové městské prostory*. Brno: Era, 2002. 263 s. ISBN 80-86517-9-8.
5. GEHL, J. *Život mezi budovami : užití veřejných prostranství*. 1. vyd. Brno: Nadace Partnerství, 2000. 202 s. ISBN 80-85834-79-0.

Datum zadání bakalářské práce: leden 2012

Termín odevzdání bakalářské práce: duben 2015

L. S.

Bc. Martina Oščádalová
Autorka práce

doc. Dr. Ing. Dana Wilhelmová
Vedoucí ústavu

Ing. Petr Hodonický, Ph.D.
Vedoucí práce

doc. Ing. Robert Pokluda, Ph.D.
Děkan ZF MENDELU

Poděkování

Děkuji vedoucímu práce Ing. Petrovi Hodonickému, Ph.D., za trpělivost, poskytnutí cenných rad a věnovaný čas. Dále bych chtěla poděkovat rodině a přátelům za jejich podporu.

ABSTRAKT

Bakalářská práce se obecně zabývá obecnými zásadami navrhování veřejných prostor, dále pak navrhováním těchto prostranství v rámci historického území města. Práce detailněji zpracovává vývoj a problematiku divadelních a filmových prostorů. Získané informace jsou potom zpracovány a prostory dále roztrženy podle stanovených kritérií.

Analytická část potom podrobně přibližuje modelové území jako takové. V první řadě je popsán urbanisticko-historický vývoj Olomouce, na jejímž území se místo nachází. Dále je představena samotná historie modelového území, jeho přírodní podmínky a omezení. Následně jsou provedeny analýzy, které mapují současný stav, pozitiva a negativa na daném místě. Z analýz jsou potom vyvozeny závěry sloužící jako podklad pro návrh.

Návrhová část pracuje s výsledky analýz a snaží se o podpoření potenciálu místa. Hlavním cílem je vnést do prostoru život, uvést ho do pohybu a vytvořit z něj příjemnou oázu pro trávení času v rámci města.

ABSTRACT

The Bachelor thesis generally deals with general principles of designing public spaces, as well as designing these spaces in the context of a historical area of the city.

This work deals with detail processing of an issue of the theatre and cinema spaces. Reached informations are processed and these spaces are then categorized according to stated criteria.

Analytical part of the thesis appraises us with chosen proposed area. Primarily is described urban and historical development of the city Olomouc, in which is this place located. Secondary is described the history of the chosen place itself, its natural conditions and limits. Thereafter are made the specific analysis, which are describing the current state of the place and positives and negative of the space. These analysis are served as a base of the design.

Design part work with the results of the analysis and try to shore the potential of the space. The main aim is to bring life to the space, make it move and create here pleasant spot of the city jungle for spending time.

OBSAH

1. ÚVOD.....	7
2. CÍL PRÁCE	7
3. METODIKA	7
4. LITERÁRNÍ REŠERŠE.....	8
4.1. VÝVOJ DIVADELNÍHO PROSTORU.....	9
4.2. VÝVOJ FILMOVÉHO PROSTORU	13
4.3. HISTORIE LETNÍCH KIN.....	15
5. ČLENĚNÍ AMFITEÁTRŮ.....	17
5.1. ČLENĚNÍ NA ZÁKLADĚ FORMY	17
5.1.1. Dočasná	17
5.1.2. Trvalá.....	17
6. PŘÍKLADY REALIZACÍ ZABÝVAJÍCÍ SE OBDOBNOU TEMATIKOU	18
6.1. BASTION XXXI U BOŽÍCH MUK.....	18
6.2. JEZUITSKÝ KONVIKT.....	19
6.3. AMFITEÁTR VE VELKÉ BYSTŘICI.....	20
7. KOMUNITNÍ ZAHRADA	21
7.1. ZAHRADY TRVALÉ.....	21
7.2. ZAHRADY SEZÓNŇÍ (PROVIZORNÍ).....	21
8. ANALYTICKÁ ČÁST	22
8.1. ŠIRŠÍ ÚZEMNÍ VZTAHY	22
8.2. ÚDAJE O ŘEŠENÉ PLOŠE.....	22
8.3. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY	23
8.3.1. Geomorfologie	23
8.3.2. Geologie	23
8.3.3. Půdní poměry	23
8.3.4. Klimatické poměry.....	23
8.3.5. Hydrologické poměry.....	24
8.3.6. Biogeografické poměry.....	24
8.3.7. Nález vzácných druhů živočichů	24
8.4. URBANISTICKO-HISTORICKÝ VÝVOJ MĚSTA.....	25
8.5. HISTORICKÉ MAPY.....	30
8.6. URBANISTICKÝ VÝVOJ OLOMOUCE	31
8.7. HISTORIE AREÁLU LETNÍHO KINA.....	32
8.8. FOTOGRAFIE SOUČASNÉHO STAVU.....	34
8.9. ÚZEMNÍ PLÁN	35
8.10. VÝSLEDKY Z ANALÝZ	36
8.10.1. Analýza širších vztahů.....	36
8.10.2. Analýza občanské vybavenosti.....	36
8.10.3. Analýza provozu.....	36
8.10.4. Problémová mapa	37
9. NÁVRHOVÁ ČÁST.....	38
Východiska pro návrh	38
Popis navrhovaného řešení.....	38
10. DISKUZE.....	39
11. ZÁVĚR.....	39
12. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	40
13. SEZNAM OBRÁZKŮ	41
14. SEZNAM TABULEK	44
15. SEZNAM PŘÍLOH	44

1. ÚVOD

Olomouc prošla složitým urbanistickým vývojem. Vliv na její budoucí rozvoj a podobu mělo duchovenstvo a vrchnost. Jelikož se nachází ve strategické poloze, ocitla se několikrát ve víru válek. Proto se s přibývajícím lety zdokonalovalo její opevnění. Pozdější nároky doby nedovolily tento důmyslný systém opevnění uchovat jako celek, nicméně se s jeho fragmenty setkáváme napříč celým parkovým okruhem, kterému dal za vznik právě „pád hradeb“. Jak se na tyto němé svědky historických událostí díváme dnes? Vnímáme potřebu jejich zakonzervování, nebo jsou tyto městské prostory přizpůsobeny aktuálním potřebám obyvatel? Je plně využito jejich potenciál? Jakým způsobem dochází k vytváření prostorů na samotných hradbách?

Zorné pole bude zaostřeno na zpracované území Locatelliho bastionu. Jsou hledány odpovědi na četné množství otázek. Jaké funkce se zde odehrávají? Jaké vzbuzuje prostor pocity? Co zde chybí? A proč letní kino jako takové chátrá? Proč je stanovena potřeba divadelního prostor zachovat?

2. CÍL PRÁCE

Cílem práce je v první řadě shromáždit materiály ke zpracování tohoto specifického tématu. Nejprve je důležité seznámení s principy tvorby veřejných prostor jako takovými, dále pak specifikace navrhování veřejných prostorů v historickém prostředí.

Jelikož je v návrhové části žádoucí amfiteátr jako takový zachovat, budu se zabývat vývojem architektury divadelního a filmového prostoru a rozčlením tyto prostory do jednotlivých skupin.

Pro pochopení specifik modelového území bude klíčovým prvkem shromáždění veškerých dostupných materiálů, opakované navštívení území a provedení několika potřebných analýz.

Výsledky z analýz budou následně vyhodnoceny a jejich závěry budou klíčovým materiálem pro tvorbu návrhu architektonické podoby modelového území.

3. METODIKA

Prvním krokem bylo zajištění potřebných knižních materiálů k sepsání textové části. K objasnění problematiky bylo potřeba získat přehled o starších i současných realizacích, které se tématu dotýkají. Výsledky ze studia dané problematiky bylo potřeba utřídit a vyvodit z nich závěry.

Poté bylo nutno provést samotné analýzy na modelovém území. K historickým analýzám byla zapůjčena potřebná literatura a byl pořízen vhodný obrazový materiál (historické mapy, kresby, snímky, aj.). Inventarizace byla prováděna dle Metodiky hodnocení dřevin pro potřeby památkové péče dle Pejchala a Šimka.

Ostatní analýzy byly provedeny na základě získaných podkladů a pozorování daného prostoru.

Zpracované analýzy sloužily jako podklad pro vypracování návrhu, který má za úkol respektovat aktuální potřeby tohoto městského prostoru a vnést do něj širší spektrum funkcí.

4. LITERÁRNÍ REŠERŠE

V souvislosti se zaměřením práce je vylíčen vývoj divadelního prostoru, prostorů filmových sálů a historie institutu letního kina. Dále je popsáno jejich využití v současnosti, důvody jejich zachování, a prostředky ke zvýšení zájmu o návštěvu těchto objektů.

V další kapitole jsou tyto prostory rozčleněny dle několika hledisek a blíže popsány.

K nastínění problematiky je třeba přiblížit vývoj divadla a filmu jako takového a s tím spojený vývoj prostorů, ve kterých se představení uskutečňovala. Níže bude tedy popsána historie divadla, vývoj divadelních prostorů a dále pak vznik filmu, filmových sálů a specifikace v jejich navrhování.

V průběhu divadelní historie docházelo k postupným transformacím divadelních prostorů reflektující slohové období a aktuální potřeby uživatelů. Jedná se o složitý proces, který má počátky již v dobách před Kristem.

Vzhledem k rozsáhlosti problematiky je tato kapitola pojednána jako stručný přehled modelů divadelních prostorů napříč historií.

4.1. VÝVOJ DIVADELNÍHO PROSTORU

Divadlo je formou umění, která je založena na akci herce a diváka. Vzniklo společně s řečí již v době kamenné jako výsledek vědomé a záměrné činnosti člověka. Tato činnost se projevila užíváním různých masek a převleků a napodobováním hlasů zvířat (KAZDA, 1998).

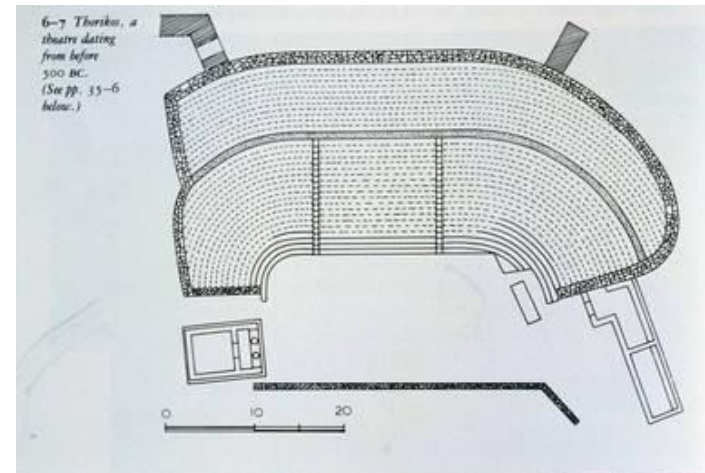
Jednou z teorií je, že vznik divadla byl spojen s rituály. Nejedná se ještě o divadlo jako takové, ale o činnost doprovázenou divadelními či perforačními prvky. Další teorií počátku divadla je vypravěčství. Sečným bodem obou činností je opakování těchto činností a napodobování. Potřeba rozvoje divadla je dle Aristotela spjata s vlastnostmi člověka, který má od přírody sklony k napodobování a těší ho napodobovat lidi, věci, události a taková napodobování sledovat (BROCKETT, 2008).

V Mezopotámii byly předváděny příběhy spjaté s uctíváním bohů (např. Inna a Dumuzi, Ištar a Tamúz atd., Epos o Gilgamešovi atd.). Egyptské náboženství bylo výrazně zaměřeno na posmrtný život. Pořádaly se obřady a zařikání obsažené v Knize mrtvých (např. Příběh o smrti a zmrtvýchvstání Boha Osirida). Doloženy byly také hry historické a hry spojené s kultem Slunce (KAZDA, 1998).

Kolébkou divadla a utváření divadelního prostoru jako takového se stává **antické Řecko**. To je jediným místem, o kterém máme svědectví, že zde mohlo z rituálů vzniknout divadlo (STEHLÍKOVÁ, 1993). Počátky antického divadla jsou neznámé. V kapitole Aristotelovy Poetiky stojí, že tragédie vznikla z improvizací těch, kteří uváděli dithyramb¹ (BROCKETT, 2008). Další teorie však uvádí, že divadlu daly za vznik rituály. (BROCKETT, 2008).

¹ Dithyramb je dle Brocketta malý improvizovaný příběh na počest boha Dionýsa, zpívaný sborem a doplněný o refrén.

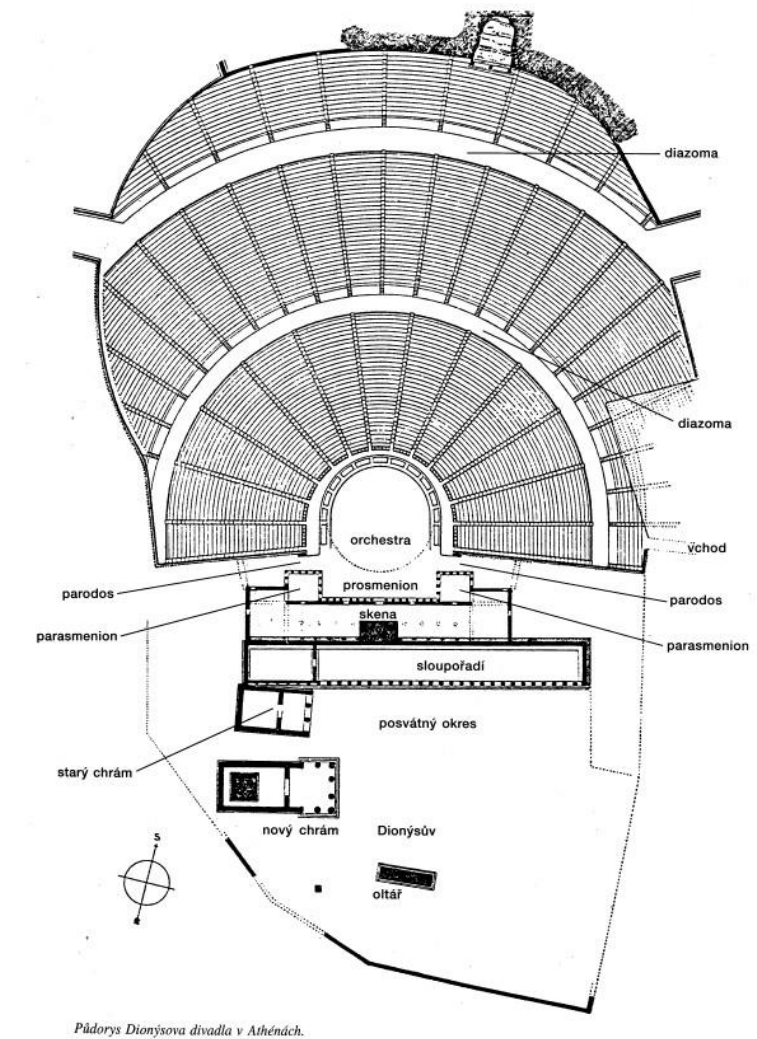
Hry se obvykle uskutečňovaly na místech posvátných okrsků bohů. Nejprve (4. století př. Kr.) byly pro účely her vystavovány provizorní stavby (tzv. *skéné*). Nejstarší permanentní divadelní prostor v antickém Řecku byl zřejmě čtvercový nebo obdélníkový - to dokládá půdorys nejstaršího divadla v Attice - divadlo v Thoriku - (BROCKETT, 2008).

Obrázek 1 Divadlo v Thoriku

Řecká divadla pod širým nebem měla obrovskou kapacitu (12000-17 000 diváků). S jejich velkými rozměry byla spjata scénografie – herci byli opatřeni prvky, díky kterým vypadali mohutněji a rovněž se k sobě nesměli přiblížit na malou vzdálenost pro zachování rozpoznatelnosti. Představení byla doprovázena zvukovými a pohybovými efekty a dekoracemi. Divadlo bylo v té době podporované státem, který umožnil účast na hrách všem (kromě otroků). Vstupné se neplatilo a chudí obdrželi v divadle zdarma jídlo. (KAZDA, 1998). Důležitou roli hrálo včlenění divadla do okolní krajiny - pohled diváka se nezaměřil pouze na hlediště, ale spatřovalo divadlo jako součást většího světa. (BROCKETT, 2008). Příkladem je Dionýsovo divadlo již půlkruhového půdorysu. Od poloviny čtvrtého století dochází ke změně architektury divadla od athénskému typu (zmněné Dionýsovo

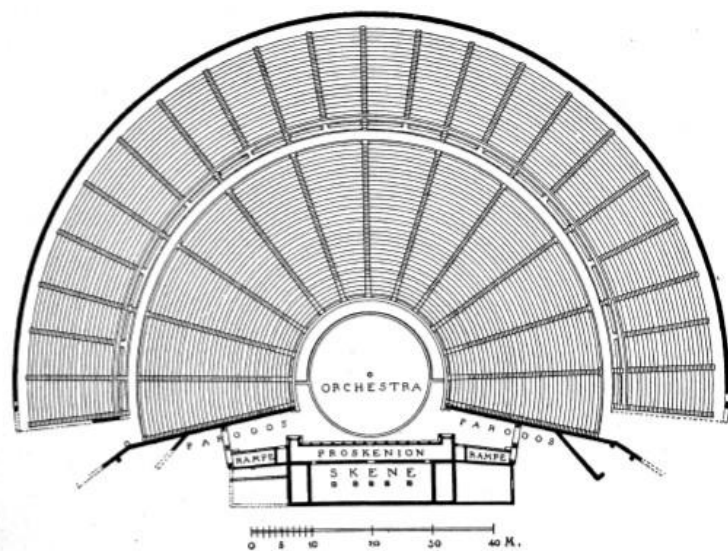
divadlo), k **helenistickému typu**². Od druhého století, kdy ovládali východní Středomoří Římané, dochází k úpadku řeckého divadla a postupnému přiblížení římského ideálu (čehož se dočkalo také Dionýsovo divadlo).

Obrázek 2 Půdorys Dionýsova divadla v Athénách

² Ukázky architektury helenistického typu jsou promítnuty také v Priéné, Oropu, Efesu, Délu, Epidauru, Oiniadách, Sikyonu, Pergamonu, Korintu a Alexandrii.

Římské divadlo helenistického typu bylo budováno záměrně jako architektura, čímž se liší od divadel klasické doby. Na příkladu divadla v Epidauru je zřejmé, že byl kladen důraz na symetričnost a dobrou organizaci sloužící rychlému proudění diváků, (STEHLÍKOVÁ, 1993)

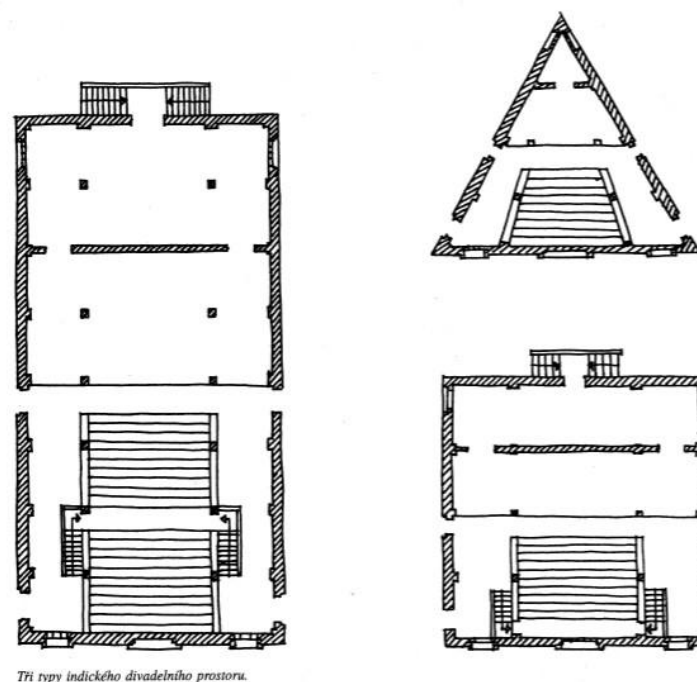

Obrázek 3 Divadlo v Epidauru

Římské divadlo³, bylo stavěno spíše na rovině než ve svahu, mělo kamennou vícepatrovou skené, střechu nad průčelím, která zlepšovala akustiku a bylo opatřeno oponou. K ochraně publika před ostrým sluncem byly instalovány barevné plachty.

³ Jevišťe = scéna (odvozeno od antické skené) je fixní část divadelního prostoru sloužící k představení díla, s tím související pojem Hlediště = část divadelního prostoru určená konzumentům představení (PAVLOVSKÝ, 2004)

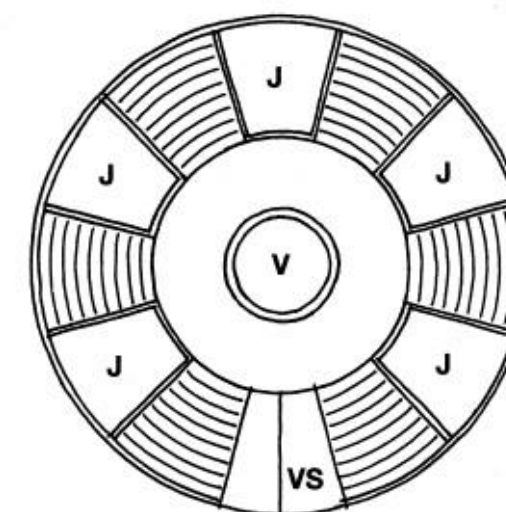
Divadelní prostor v **Orientu** se výrazně liší od divadla antického typu. Například klasické **Indické divadlo** bylo kryté a mělo podobu rovnostranného trojúhelníku, čtverce či nejčastěji obdélníku. Jevišťe bylo rozděleno oponou na přední a zadní část. Přední část byla potom rozdělena na tři části: uprostřed se odehrával hlavní děj, boční sloužily k manipulaci se stroji. (KAZDA, 1198).

Tři typy indického divadelního prostoru.

Obrázek 4 Tři typy prostoru divadla v orientu

Ve **středověku** byla pořádána představení pod záštitou církve a lidu. Náboženské divadlo pořádané církví se odehrávalo v kostelích. Vnášením světských prvků do divadelních her muselo dojít k „odchodu divadla z chrámu“ - hry s **náboženskou tematikou**-tzv. **mysteria**⁴, **miráky**⁵ a **morality**⁶ se **odehrávaly v rozličných prostorách města**. Divadelní prostor těchto náboženských her se vyznačoval kruhovou scénou, prací s vertikální scénou⁷, divadlo na vozech či lodích, „pohyblivost“ divadla (diváci museli přecházet, měnit úhel pohledu, otáčet se).

Obrázek 5 Rekonstrukce divadelního prostoru pro moralitu (V = VĚŽ, J= jeviště, VS= vstupní bouda)

⁴ Mysteria = žánr středověkého divadla, rozsáhlé náboženské hry spojené s církevními svátky (PAVLOVSKÝ, 2004)

⁵ Miráky = žánr středověkého divadla soustředící se k zázrakům Marie a dalších světců (PAVLOVSKÝ, 2004)

⁶ Morality = žánr středověkého divadla vyznačující se didakticky pojatým mravním konfliktem mezi alegorickými postavami (PAVLOVSKÝ, 2004)

⁷ Shora Nebe – peklo - země

Středověké světské divadlo mělo náměty rytířské, antické a komické. Divadelní prostor pro frašku byl malý- jednalo se o vyvýšené pódium rozdělené na šatnu a jeviště. Diváci takto sledovali představení ze tří stran od jeviště.

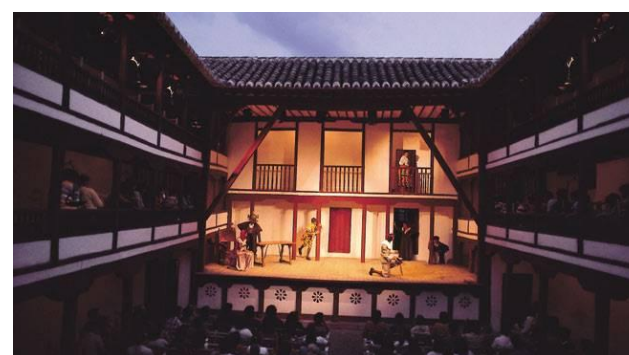
Obrázek 6 Světské divadlo

V **renesanci** se divadelní prostory rozvíjí v jiných zemích rozdílně. Oproti středověkému divadlu ztrácelo renesanční divadlo pohyblivost a jeho průběh byl omezen na jediné místo. V té době Itálie čerpala z divadla antického typu. Významným bylo zřízení stálého krytého divadla v **Itálii**. Nejstarším dochovaným divadlem je Palladiovo Olympské divadlo ve Vicenze se schodovitým hledištěm, otevřené roku 1585.

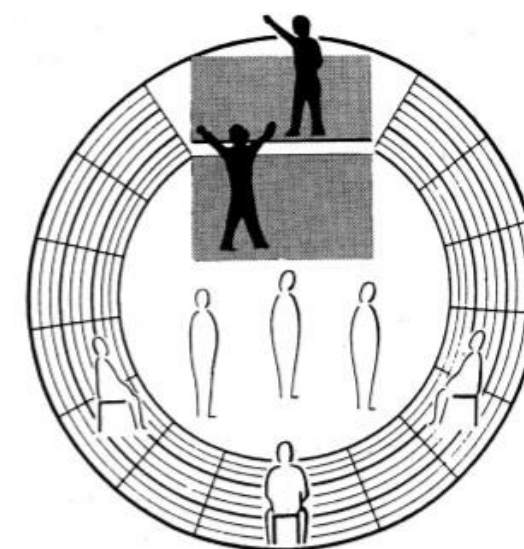
Obrázek 7 Olympské divadlo ve Vicenze

Španělské světské divadlo (*corral*) zapojilo do své scénografie město jako takové- odehrávalo se ve dvorech a postranních ulicích- je tedy charakteristické spojením městského teriéru s uměle vytvořenými prvky.(BRAUN,2001)

Obrázek 8 Divadlo corral v Almagru

V Anglii vznikl **Alžbětinský typ divadla** kruhového půdorysu, které bylo kvůli klimatickým podmínkám zčásti zastřešeno, později v 15.století začleňováno do paláců .

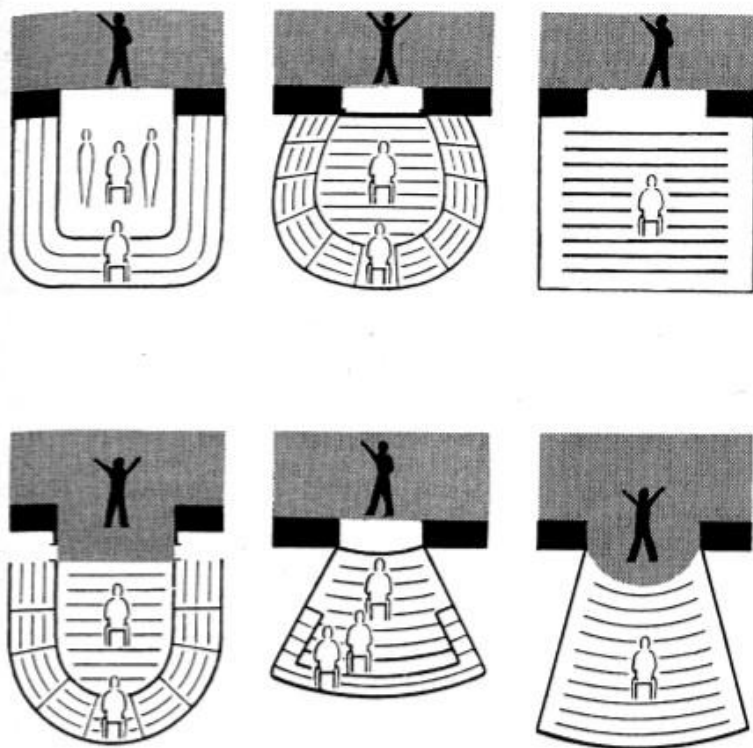
Obrázek 9 Alžbětinský typ divadla

Typickým příkladem alžbětinského typu divadla je Londýnský Globe theater.

Obrázek 10 Globe theater

Barokní divadelní prostor byl vytvořen v Itálii v letech 1620-1640, kdy vznikla volně stojící městská budova. Divadlo v této době nemělo lidské měřítko, zaměřovalo se na objekt, zdobnost a na bujnost. Okázalost divadel se projevila v architektuře mnohých měst v 18. století. Vyznačovalo se radikálním oddělením hereckého a diváckého prostoru. Důležitým prvkem barokního divadla byl *scénický rám*⁸. Důmyslný byl systém dekorací, které se skládaly z horní, dolní, zadní a postranní části a dohromady vytvořily ucelený perspektivní obraz – poprvé v divadelní historii se dekorace staly nejdůležitější divadelní složkou. Byla zavedena opona.

Obrázek 11 Tvary hlediště Italského barokního divadla (17.-20. Století)

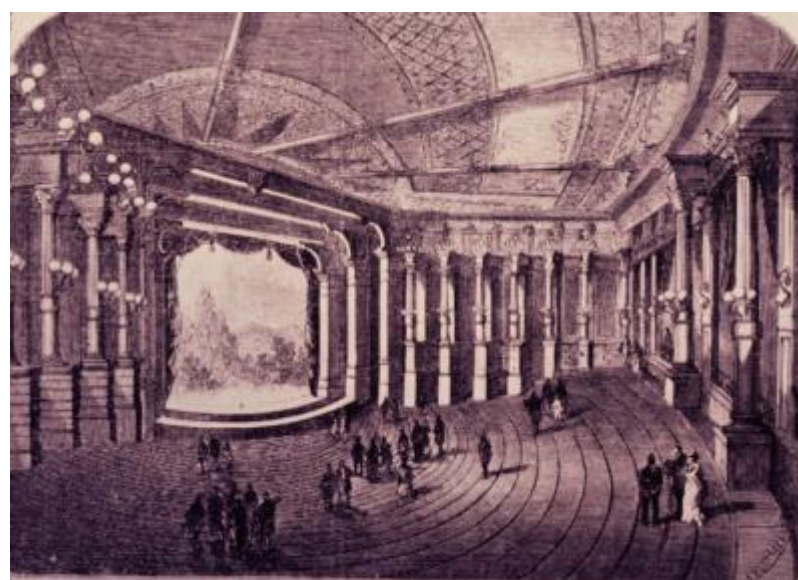
⁸ Scénický rám = oblouk obkreslující jeviště ze tří stran, jehož funkci byla dekorace a ukrytí hereckých rekvizit, který zároveň rámoval obraz představení

V průběhu 18.století se divadelní prostor výrazně nevyvíjel.

Velká část dnes existujících evropských divadel vznikla na přelomu 19. a 20.století dle divadelního vzoru ze 17. a 18.století. V té době došlo ke sjednocování jeviště, čímž se stala divadla méně společensky a prostorově diferenciována.

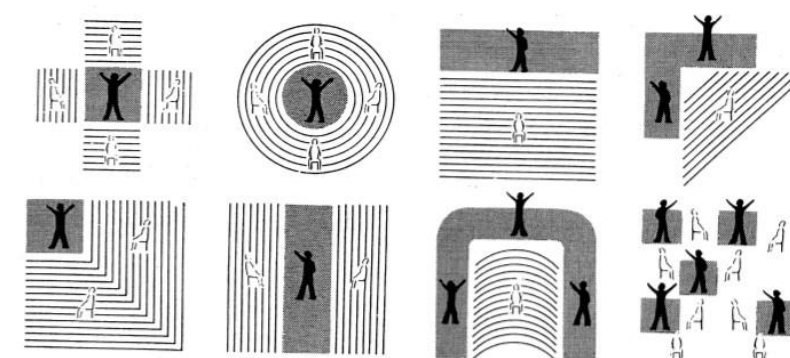
V 19.století došlo k přetváření barokního divadelního prostoru. Upouštělo se od masivních dekorací a prostor byl přenechán schopnostem herce. Představení se pořádala v „nedivadelních“ prostorech, jakými byly samotné ulice, zříceniny hradů, cirkusy, louky, a jiné. Vývoj divadelního prostoru se nesl v duchu kritiky barokní formy až do první poloviny 20. století. K realizacím nových forem divadla docházelo až po druhé světové válce.

První moderní divadlo v Evropě bylo Bayreuth Festspielhaus. Mělo za cíl, aby byla veškerá pozornost diváka upřena na hlediště. Poprvé v divadelní historii se na sebe nemohli diváci dívat, byli obráceni ke scéně *en face*.

Obrázek 12 Bayreuth Festspielhaus

Působily tendence ke sblížení herce a diváka, byly rozšiřovány přední hrací prostory, eliminoval se předěl mezi hereckým a diváckým prostorem. Byl kladen důraz na proměnlivost divadelního prostoru. Se vznikem proměnlivých sálů šel ruku v ruce paradox- sály naplňoval pocit uzavření, sterility, Chybělo zde pevné centrum, prostor se jevil jako beztvary. Jedním z moderních proudů se stalo fatální zrušení hranic mezi herci a diváky jejich „promícháním“. Herec využíval veškerých prostor divadla.

Obrázek 13 Typy uspořádání hracích prostorů v proměnlivém divadelním prostoru

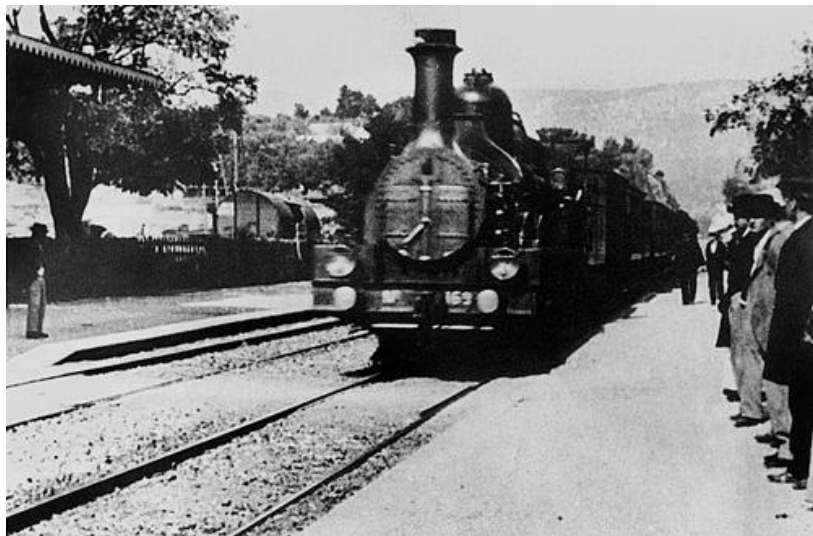
Později se stal i samotný prostor divadelní budovy svazující a tak se v 60.letech 20.století přesunulo divadlo do ulic města pořádáním divadelních průvodů.

Dnešní doba s sebou nese „břímě“ doby minulé, svůj ideální prostor stále hledá, přičemž se klade důraz na proměnlivost prostoru, ve kterém se nejlépe projeví svébytnost díla. Pokud se ohlédneme za složitým vývojem divadelního prostoru, spatříme znatelný návrat k čistotě a jednoduchosti, kterou předznamenala již první- antická divadla. Čistota v tomto smyslu naskýtá nejvíce možností, koncentruje soustředěnost na představení jako takové.

4.2. VÝVOJ FILMOVÉHO PROSTORU

Předchůdce filmu jako takového byla nejprve camera obscura⁹, později laterna magica¹⁰ a později vynález fotografie. Další krok učinil v roce 1877 Eadweard Muybridge, který skládáním sady po sobě jdoucích fotek zachytil pohyb. Následně T.A. Edison společně s asistentem W.K.L. Dicksonem vynalezli přístroj zvaný kinetoskop¹¹.

Pořízení prvního filmového materiálu je datováno do roku 1895, kdy bratři Lumiérové zhotovili první filmovou kameru a projektor (později pojmenovaný kinematograf, v angličtině *Cinema*). V tomtéž roce byl veřejnosti představen jejich první film *Dělníci opouštějí továrnu*. Jejich nejznámějším dílem je *Příjezd vlaku do stanice la Ciotat*, při jehož promítání postihla přítomné panika, protože měli pocit, že vlak najíždí přímo na ně.

Obrázek 14 Příjezd vlaku na nádraží v La Ciotat

⁹ Camera obscura = schránka s otvorem v jedné stěně, jímž prochází světlo a na protější straně vytváří převrácený obraz předmětů před otvorem (www.zzz.cz)

¹⁰ Laterna magica= neboli „kouzelná lampa“ využívá paprsků světla, která procházejí přes průsvitný obrázek a přes objektiv se promítají na stěnu

¹¹ Kinetoskop = potomek camera obscura, komora vytvořená pouze pro jednoho diváka

Bratři Lumiérové spatřovali kinematograf pouze jako technický vynález, neviděli v něm možný potenciál. Ten však vycítil Georges Méliès, který se zúčastnil promítání snímků bratrů Lumiérů. Jejich vynález ho natolik oslovil, že jej později zakoupil a sám se ponořil do filmové tvorby. Nechtěl jít však ve šlépějích Lumiérových, kteří přístroj využívali k zobrazování skutečnosti, nýbrž chtěl vytvářet vlastní iluzivní svět. To se mu podařilo například jeho kultovním filmem *Cesta na Měsíc*.

Obrázek 15 Cesta na Měsíc

Se vznikem filmu se samozřejmě začalo uvažovat o prostoru k jeho prezentaci. Předchůdci kin byly varieté, později kolem roku 1905 tzv. „krámská kina“ (jednalo se o úzký prostor někdejšího obchodu).(JANČÍK, 2010)

Analogií kramských kin byly v Americe *nickelodeony*. Ty měly kapacitu asi dvě stě, ty větší tisíc míst. Kompozice byla klasická- na jevišti plátno, klasické hlediště a po straně doprovodná hudba.

Obrázek 16 Nickleodeon

Nickleodeony a krámská kina byly předobrazem dnešních klasických kinosálů a později multiplexů.(JANČÍK, 2010)

V roce 1907 vzniklo „cestovní kino“, které díky nízkému komfortu nemělo dlouhé trvání (Openaircinemass,2015)

Ve 20. letech 20.století začalo být navštěvování filmů masovou zábavou. Vývoj prostoru kina souvisel s vývojem filmu (pohyblivého obrazu) jako takovým.

Kompozice kina se nelišila od kompozice divadelní. Působily tu stejné prvky jako pódium, opona, hlediště. Interiéry byly formovány z levných materiálů, projekční plochu tvořila stěna natřená bílou či stříbrnou barvou. Zůstane-li opomenuta míra a způsob dekorativnosti, stále se uplatňovala základní kompozice. (MAZANEC,2012)

V Americe, na konci 20.let 20.století rostly pompézní filmové paláce s přemrštělou ornamentální výzdobou. Dokladem toho jsou například realizace architekta „atmosférických divadel“ Johna Ebersona, který působil v Americe.

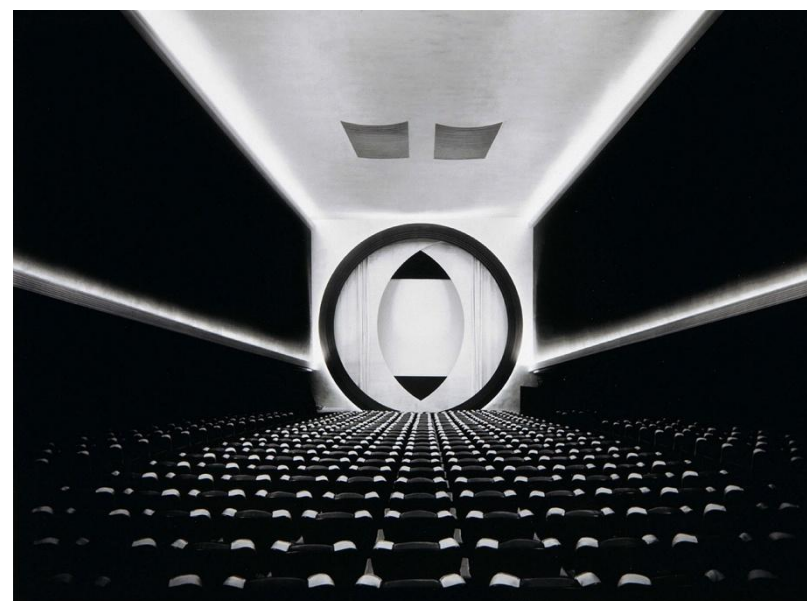
Obrázek 17 Loewe's Theater

Dá se říct, že architektura prostoru pro prezentaci filmového materiálu pouze čerpá z ověřených modelů divadelních prostorů. Nebere však v úvahu specifičnost tohoto nového média, se kterým nevede dialog.

V historii vývoje prostoru kin se řeší především kvalita zvuku a ergonomie.

Kontrastem pompézních filmových paláců byly tendence architekta Fredericka Kieslera a jeho vize „ideálního filmového prostoru“. Ta se otiskla v roce 1928 do realizovaného projektu kina *Film Guild Cinema* v *New Yorku*, černobílého minimalistického prostoru využívajícího hru linií a forem. Kiesler nechtěl čerpat z divadelní architektury, ale vytvořit prostor pro nové filmové médium. Architektura prostoru měla být proměňována prostřednictvím světla, kdy Kiesler uvažoval o promítání na bočních stěny, čímž chtěl

docílit oproštění od okolí a ponoření do příběhu. (MAZANEC,2012)

Obrázek 18 Film Guild cinema

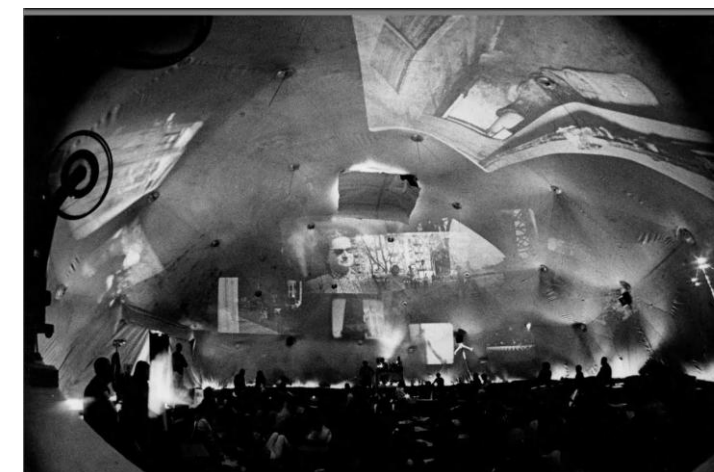
Na něj později navazuje Peter Kubelka projektem *Invisible Cinema*. V něm se snažil potlačit veškeré rušivé elementy a docílit „zneviditelnění architektury“ (JANČÍK, 2010).

Podobně jako Kiesler chtěl docílit vtažení diváka do prostoru filmového materiálu.

Jak bylo předesláno výše, vývoj filmového prostoru měl stagnující charakter a čerpal především z ověřených divadelních forem. Do historie se však otiskly tendence, které měly za cíl tuto konvenci nabourat.

V 60. a 70. letech jak v Evropě, tak v Americe film překračuje hranice kinosálů a nachází útočiště v prostorech galerií a muzeí. Vytváří se speciální projekční haly, tvarovaná plátna, oboustranné projekce a další vize prezentace filmového materiálu. Americký teoretik Gene Youngblood pro to ustanovil pojem *Rozšířený film* (*Expanded Cinema*). (JANČÍK,2010) . Například Vanderbeek vytvořil v 60. letech takzvaný

Movie -Drome. Šlo o kulovitý prostor, na který byl promítán filmový materiál a lidé jím byli tedy doslova obklopeni (Medienkunstnetz.de,2015)

Obrázek 19 Vanderbeek: Movie - Drome

Existují tedy dva principy- temný prostor kinosálu (*black box*), a galerijní prostor (*white cube*). (JANČÍK,2010) .

V 60. letech přišel Kanadčan Nat Taylor s myšlenkou otevření multiplexu (=kina s více než dvěma sály). Později začaly v U.S.A. vznikat rovněž megaplexy (=kina s více než dvaceti sály). K nám se trend velkokin dostal na konci 90.let 20.století ve spojitosti s výstavbou obchodních center. Vzhledem k téměř nepržitému provozu a rozmanitému výběru začala multikina bohužel vytěsňovat klasická městská kina.

Obrázek 20 Multikino číselným označením sálů

4.3.HISTORIE LETNÍCH KIN

První letní kino vzniklo v roce 1916 v Berlíně

Je překvapivé, že jedno z nejstarších letních kin vůbec 'Sun Pictures', které bylo zřízeno v Austrálii v roce 1916, promítá dle Guinnessovy knihy rekordů až do dnešních dob.

Obrázek 21 Sun Pictures Cinema in Broome

V roce 1933 bylo otevřeno první autokino a to 'Camden Drive-in' v New Jersey.

Obrázek 22 'Camden Drive-in' v New Jersey.

Autokina fungují tak, že se zvuk přenáší pomocí rozhlasové vysílačky v pásmu FM. Řidiči si zvuk filmu naladí na příslušné stanici a dle libosti korigují hlasitost. Velký boom těchto kin postihl Ameriku v 50.letech. V Evropě se tento trend poprvé objevil ve Frankfurtu, kde toto kino funguje doposud. V České republice není o tento typ sledování filmů zájem. Několik z nich muselo brzy svou činnost ukončit. V současné době jsou známy tři autokina – V Uherském Brodě, v Ostravě a v Třebíči.

Jak je uvedeno výše, jistou alternativní formou, která se dotkla i promítání pod širým nebem byl *Expanded Cinema* (viz kapitola 4.2)

V zemích za železnou oponou byla v 60. a 70. letech hojně vystavována letní kina s enormní kapacitou pro pořádání festivalů pracujících.

Obrázek 23 Letní kino Chrudim

Nejen v důsledku změny politického režimu, ale i posunu v myšlení a hodnotách společnosti, dochází k chátrání těchto areálů. Problém se váže jak na předimenzovanost a s tím spojenou komplikovanou údržbou, tak i nástup velkokin (viz kapitola 4.2), která nabízejí pohodlnost a větší možnost volby.

V 80.letech pak docházelo k rozmachu letních kin po celém světě.

Jak je zmíněno výše, v současnosti zájem o jejich návštěvu klesá. Chátrající kina jsou ve větší míře „ponechána ladem“, ve výjimečných případech dochází k jejich renovaci, či vytváření kin nových. Při takové rekonstrukci je kladen důraz především na variabilitnost prostoru a jeho přizpůsobení dnešní době.

Obrázek 24 Letní kino Karlovy Vary před rekonstrukcí

Obrázek 25 Letní kino Karlovy Vary po rekonstrukci

Mezi důvody pro zachování letních kin patří nenahraditelná atmosféra letních večerů doprovázených filmem. Místo návštěvy neosobních multiplexů se uskutečňuje sledování projekcí na jedinečném místě, za zvuku fauny a vůně flory.

Tendence zvýšení zájmu o návštěvu letních kin jsou podpořeny různými projekty. Například v Anglii se každoročně pořádá festival *Picnic Cinema*, kdy se promítání uskutečňuje na nevídaných místech jakými jsou například zřícenin hradů.

Obrázek 26 Picnic cinema

V Londýnském Camdenu nabízí *Backyardcinema* v průběhu promítání popcorn a nápoje. Jiným zajímavým anglickým projektem je *Floating Cinema* – loď, která promítá filmy v průběhu plavby.

Obrázek 27 Floating Cinema

Podobné tendence lze zaznamenat i v Česku – od promítání na pražském letišti, přes pražský kinobus, po festivaly videoartu, konající se přímo v ulicích.

Obrázek 28 Kinobus

Stručný průřez současnými realizacemi bude představen v následující kapitole.

5. ČLENĚNÍ AMFITEÁTRŮ

K lepšímu uchopení tématu a k získání stručného přehledu variantních řešení prostorů letních kin je uvedeno několik kategorií s příslušnými příklady.

5.1. ČLENĚNÍ NA ZÁKLADĚ FORMY

5.1.1. Dočasná

Dočasná instalace promítacího plátna je krátkodobou záležitostí, kdy dochází k prezentaci filmu.

Výhodou této formy prezentace filmového materiálu je umístění zařízení téměř na jakémkoliv místě. Je to jakési krátkodobé oživení prostoru, který například jinak zeje prázdnotou. Dochází k zaplňování náměstí, sdružování a semknutí obyvatel města, k jakémusi „veřejnému rozruchu“. Počas kulturní akce se město promění a po ukončení není problém veškeré propriety odstranit. Tyto akce se nemusí týkat pouze center měst, ale například dominant v krajině. V Anglii je každoročně konán festival Picnic and Cinema, který se odehrává na unikátních místech v krajině.

Netradiční formou prezentace vizuálního díla je videomapping, kdy je pomocí silného projektoru na městské budovy promítán filmový materiál.

Obrázek 29 Olomoucký festival videomappingu 'VZÁŘÍ'

Nevýhodou absence prostoru vyhrazeného pro promítání, může být (např. v prostorech města) nedodržení nočního klidu či nepřítomnost sociálního zařízení (což se může také řešit dočasným umístěním mobilních zařízení v daném prostoru).

5.1.2. Trvalá

Jak bylo uvedeno výše, kořeny amfiteátru, jako trvalého shromaždiště pro konání divadelních představení, sahají do antiky. Výhodou této formy může být určitá „nezávislost“ na okolí, kvalitnější zázemí pro herce a jiné.

Takovéto prostory se potom dají rozdělit dle schopnosti interakce s okolím. Jendou možností je zahrnutí okolní krajiny jakožto součást scénografie divadelního prostoru. Díky této přidané hodnotě „jedinečného místa“ je dosaženo násobení prožitku z představení.

5.1.2.1. Pracující s okolím

Příkladem se naskýtá hned několik. Zajímavou realizací je například kino pod širým nebem od Ole Sheerena. Na laguně thajského ostrova Nai Pi Lae bylo instalováno jak plátno, tak hlediště.

Obrázek 30 Floating movie theatre v Thajsku

Obrázek 31 Red Rocks Amphitheatre

5.1.2.2. Uzavřená od okolí

I zde se nabízí samozřejmě velké množství příkladů. Ať už jsou to menší kina (divadla) nacházející se například ve dvorech domů (letní kino v Candemu, Budapeštské divadlo v ruinbarech a tisíce dalších), či větší realizace. Příkladem je například Thission Cinema v Athénách.

Obrázek 32 Thission Cinema, Athény

Toto základní členění by mohlo být doplněno o další kategorie (například kompozice ve svahu/v rovině a další).

6. PŘÍKLADY REALIZACÍ ZABÝVAJÍCÍ SE OBDOBNOU TEMATIKOU

Níže jsou popsány realizace zabývající se obdobnou tematikou. Byly vybrány projekty, které se dotýkají jak problematiky navrhování v kontextu historických hradeb, tak projekty věnující se architektuře amfiteátrů jako takových.

6.1. BASTION XXXI U BOŽÍCH MUK

Lokace: Horská ulice, Nové město, Praha, Česká republika

Autor: MCA Atelier – Ing. Arch. Miroslav Cikán,
Ing. Arch. Pavla Melková

Rok dokončení: 2011

Specifikace:

Jedná se o realizaci na barokním Bastionu XXXI, jež je součástí opevnění Nového města Pražského, založeného roku 1348 Karlem IV.

Veřejná soutěž na revitalizaci bastionu byla vypsaná na v roce 2007. Předmětem řešení byla nová úprava prostranství samotného bastionu, stavba kavárny zbudované pod zemí. Otevřenými skleněnými stěnami do átria je propojen prostor kavárny s okolím.(archiweb)

Vlastní popis:

Jde o citlivé a zároveň moderní pojetí prostoru v historickém kontextu. Jakoby nenápadné včlenění kavárny připravuje příchozím pocit překvapení při samotném objevování prostoru. Jednoduchým designem rovněž patřičně komunikuje s okolím a zároveň jej nepřechrnává.

Vhodně je vyřešena rovněž prostupnost území, které je otevřeno po obou délkách s bezbariérovou variantou.

Parková úprava je provedena v moderním a čistém provedení, které současně citelně nepřebíjí okolí hradeb, nýbrž s nimi vede dialog. Autoři důmyslně pracovali s několika materiály, jejichž kombinací docílili harmonického celku. K povrchovým úpravám byly zvoleny žulové odseky, břidlice, beton a mlat, které byly doplněny pečlivě striženými travnatými plochami. Tyto Materny vhodně doplňují kovové prvky ve formě zábradlí a mobiliáře, jejichž postupným rezivěním dostává prostor patinu.

Obrázek 33 Bastion XXXI U Božích muk

Obrázek 34 Bastion XXXI U Božích muk

6.2. JEZUITSKÝ KONVIKT

Lokace: Univerzitní 225/3, Olomouc

Autor: Ing. Petr Mičola

Rok dokončení: 2003

Specifikace:

Prostor je rozdělen na dvě části. Horní část je nádvoří charakteristické svou dominantou – sochou „Nebeského globu“ od Alfréda Habermanna, kterou doprovází dlažba z betonu a žuly. V dolní části se nachází prostor s použitím stejných materiálů, doprovázených velkým travnatým parterem a vodními stříky. Tyto části propojuje „židovská branka“ a nově navržené schodiště.(BONMOT)

Vlastní popis:

Úprava zahrady, nacházející se v historickém jádru města, pod jezuitským Konviktem, byla realizována dle projektu olomouckého studia BONMOT. Jedná se opět o citlivé a zároveň moderní pojetí prostoru.

Pro tento úsek byla zvolena tmavá žula rámuující čtverce složené z betonových dlaždic. Společně vytváří tyto materiály čtvercový rastr, který je doplněn o další prvky. Ze středu čtverců vyvěrají vodní stříky, z koncových stran čtverců potom vyrůstají *Carpinus betulas* 'Columnaris'. Schodiště, které nás do prostoru uvádí, je v noci osvětleno pomocí vkusných bodových světel, dodávající prostoru příjemnou scénickou atmosféru.

Na výše popsaný formální prostor navazuje čistá travnatá plocha, která čistotu návrhu vhodně podporuje.

Celý návrh umocňuje *Parthenocissus tricuspidata*, pnoucí se po mohutných hradbách konviktu a dodávající prostoru působivou dynamiku rovněž ve vertikálním směru. Nezměrnou hodnotou prostoru je rovněž unikátní výhled do Bezručových sadů a pohled na tento prostor z úrovně korun stromů.

Díky své čistotě je návrh funkční pro aktuální potřeby využití. Jelikož v současnosti slouží jezuitský Konvikt jako prostor univerzity Palackého, je realizovaný park navštěvován především jimi. Travnatá plocha má různé možnosti využití – od pořádání pikniků a romantických schůzek, přes umístění studentských uměleckých instalací, po stavbu dočasného šapitó v rámci Olomouckých festivalů (AFO, Divadelní Flóra),

Obrázek 35 Jezuitský Konvikt

Obrázek 36 Jezuitský Konvikt

6.3.AMFITEÁTR VE VELKÉ BYSTŘICI

Lokace: Zámecké náměstí, Velká Bystřice, Česká republika

Autor: Michal Sborwitz, Marie Sborwitzová, Karel Prášil, Karel Klásek

Rok dokončení: 2010

Popis:

Samotný amfiteátr byl součástí projektu revitalizace centra Velké Bystřice. Území zahrnuje Zámecké náměstí, část parku s amfiteátr a další tři objekty. Samotný amfiteátr je lokalizován ve východní části parku. Hlediště o kapacitě 600 sedadel bylo řešeno zasazením do terénně upraveného reliéfu. Účelem návrhu bylo zasáhnout co nejmenší plochu zeleně a plynule navázat na přirozené křivky okolí. (archiweb.cz)

Vlastní komentář:

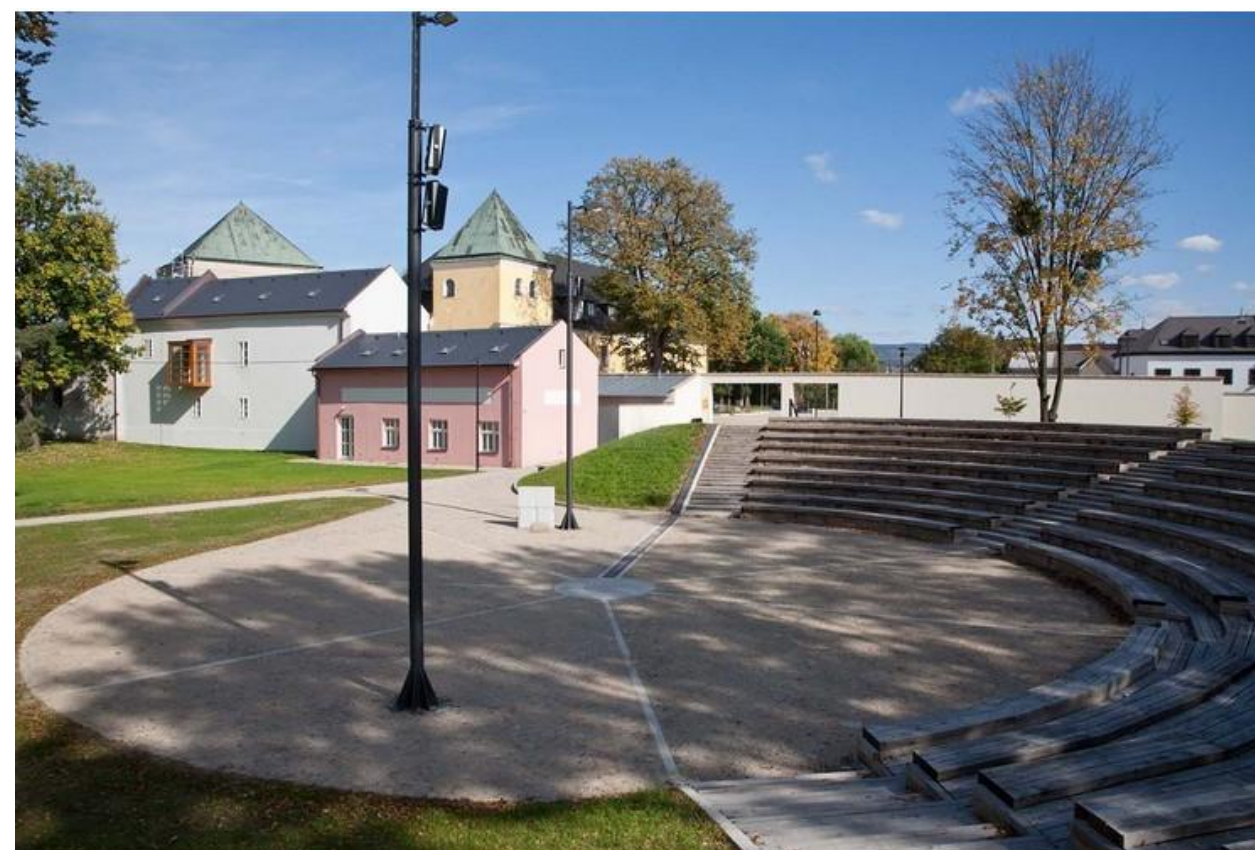
Zpracování širšího území jedním týmem architektů je jistě přidanou hodnotou. Dílčí části území na sebe tvaroslovně bezprostředně navazují. Je použito citlivých materiálů, kterými došlo ke skloubení moderního a zároveň stylu klasického. Dlažba náměstí je tvořena béžovou žulou v kombinaci s hladkým betonem a přesahuje až k samotnému letnímu divadlu.

Amfiteátr se přes svou velkou kapacitu nejeví příliš rozlehle a do území zapadá. Jeho hmota je tvořena ze dřeva, které právě okolní žulová dlažba zdatně sekunduje. Díky své jednoduchosti a materiálové čistotě není amfiteátr náročný na údržbu a zároveň je tím zjednodušena jeho přípravná oprava.

Přístupnost divadla okolí po celý den a jeho začlenění do prostoru parku je jistě nad míru přínosným hlediskem. Díky tomuto aspektu může být prostor využíván po celý den, může sloužit jako dominantní sedací prvek, prostor pro amatérské divadlo, či jako místo dětských her.

Obrázek 37 Amfiteátr ve Velké Bystřici

Obrázek 38 Amfiteátr ve Velké Bystřici

7. KOMUNITNÍ ZAHRADA

Jelikož je do návrhu začleněn projekt tzv. komunitní zahrady, je nutné tento pojem specifikovat a seznámit se stručným průřezem současných tendencí na tomto poli.

Pojem komunitní zahrada pochází z anglického slovního spojení *Community garden*. Původní myšlenkou je stětvávání jisté komunity lidí, kteří spolu cíleně, společnými silami vytváří určité hodnoty. V případě komunitních zahrad tyto lidi pojí zájem o vypěstování vlastní zeleniny doprovázený se zájmem o ekologii, seznámení s přírodními procesy, jde o jakousi terapii v podobě opklopení se přírodou.

Tyto zahrady jsou vytvářeny především ve městech, jejichž obyvatelé nemají vlastní zahradu, ani jinou možnost pronájmu pozemku. (MIKOVCOVÁ, 2013)

Tato forma „rekreace“ přináší kromě samotných plodů také plody na poli sociálních vazeb, ekologické výchovy dětí a ekonomického přínosu pro jednotlivce.

V současnosti stále roste u této činnosti zájem a komunitních zahrad jak v České republice, tak v zahraničí neustále nabývá.

Společným jevem u těchto realizací je forma, kterou jsou zakládány. V prvním případě se jedná o zahrady vznikající na přirozené vrstvě substrátu, v druhém případě, kdy je komunita odkázána výlučně na zpevněný prostor, dochází k hledání provizorních řešení. Většinou je řešením pokrytí prostoru paletami, na které se v sezóně umístí plastové pytle naplněné substrátem. Nevýhodou takového typu zahrady je jakási sterilita a nízká míra estetiky.

V následujícím přehledu jsou demonstrovány české i zahraniční realizace dle tohoto členění.

7.1. ZAHRADY TRVALÉ

V České republice se nachází těchto komunitních zahrad hned několik. Jmenovitě je to například zahrada na ambasádě USA v Praze, Brněnská zahrada Smrk, komunitní centrum Šárynka, zahrada Kuchyňka, KOKOZY a další.

Obrázek 39 Zahrada Kuchyňka, Praha

V zahraničí je to například Prinzessinen garden v Berlíně, Graze the Roof v San Franciscu, střešní zahrada v Brooklynu, Soradofarm v Tokiu, Growing underground v Londýně a další.

Obrázek 40 Soradofarm, Tokio

7.2. ZAHRADY SEZÓNÍ (PROVIZORNÍ)

V České republice lze k tomuto typu zařadit například Brněnskou Zahradu v pytlí či Pražskou Prazeleninu.

Obrázek 41 Prazelenina, Praha

V zahraničí se nachází samozřejmě nespočetné množství tohoto typu komunitních zahrad, jmenovitě například Pop Up Patch v Melbourne, Urban Farm v Dublinu či zajímavé dočasné provedení pro Muzeum moderního umění v New Yorku.

Obrázek 42 Muzeum moderního umění, New York

8. ANALYTICKÁ ČÁST

8.1.ŠIRŠÍ ÚZEMNÍ VZTAHY

Město Olomouc je statutárním městem ležícím ve středu Moravy, v Olomouckém kraji. Olomouc byla v období středověku největším městem na Moravě a druhým největším městem v ČR. Univerzita Palackého, která se zde nachází, je po Univerzitě Karlově druhou nejstarší v ČR. Ve městě o rozloze 10 336 ha žije přes 100 tisíc obyvatel a s tímto počtem je šestým největším městem v České republice. Město Olomouc má 17 městských částí, přičemž řešené území leží v samém

centru města, a to v části Olomouc-střed.

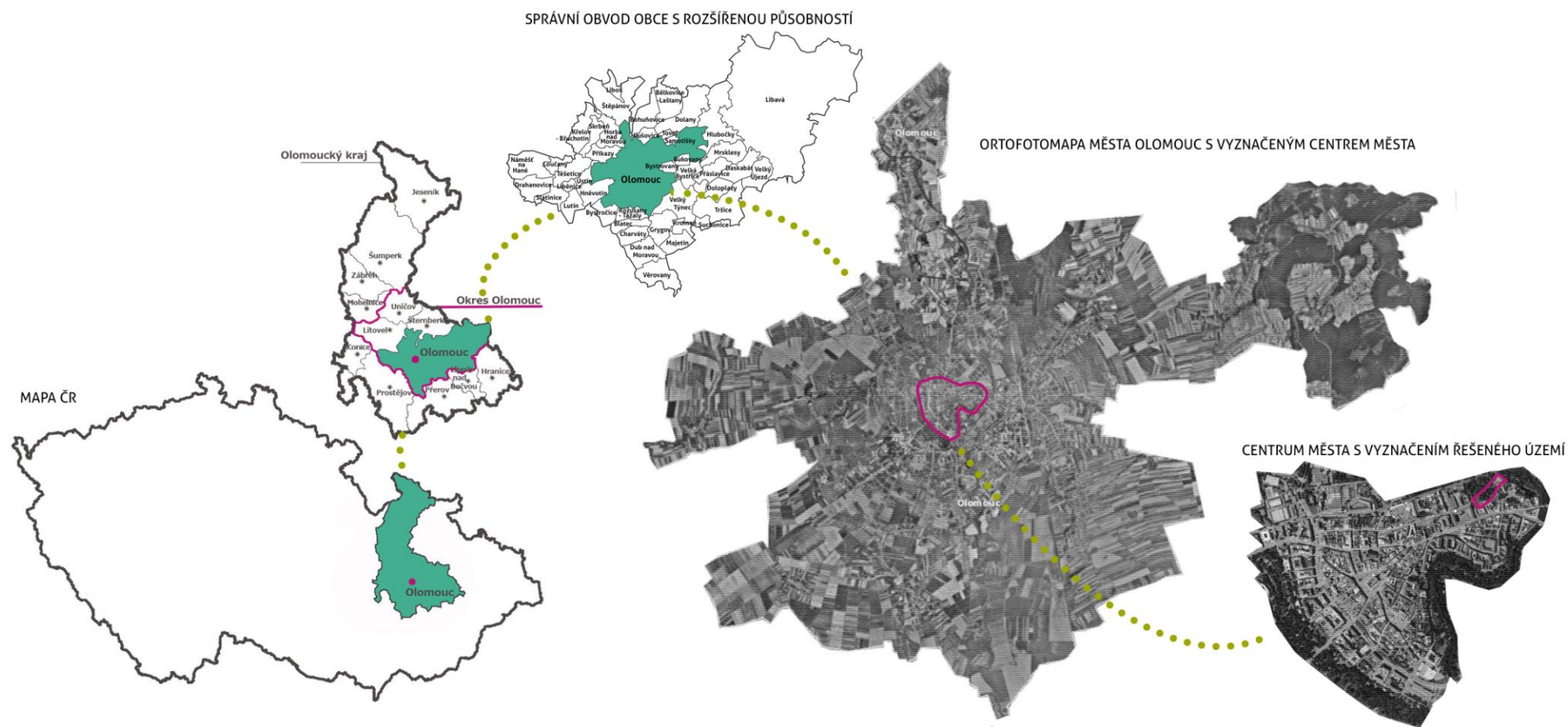
8.2.ÚDAJE O ŘEŠENÉ PLOŠE

Řešená plocha je v katastru nemovitostí vedena pod parcelními čísly: 87/26, 87/24, 1380.

V rámci města se plocha nachází na úseku hradeb lemujících severní část městského centra a to v těsné blízkosti Chrámu Sv. Václava (viz obr.níže). Území leží na dochovaných středověkých hradbách města a hmota samotného letního kina se rozkládá na části Špitálního bastionu a Locatelliho bastionu, což je jediný dochovaný bastion Olomoucké barokní pevnosti.

Území je tedy součástí městské památkové rezervace Olomouc, což mu zaručuje stupeň památkové ochrany, přičemž městské opevnění bylo zapsáno do státního seznamu Nemovitých kulturních památek před rokem 1988.

Dalším důležitým prvkem, nacházející se v blízkosti objektu, je pravé rameno řeky Moravy – Mlýnský potok, který protéká severozápadně od areálu letního kina. Objekt leží v nadmořské výšce 220 m. n. m.

Obrázek 43 Lokalizace území

8.3. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

8.3.1. Geomorfologie

Z hlediska geomorfologické klasifikace náleží území do provincie: Západní Karpaty, soustavy: Vněkarpatské sníženiny, podsoustavy: Západní vněkarpatskésníženiny, celku: Hornomoravský úval. Olomouc leží mezi těmito podcelky Hornomoravského úvalu: Uničovská plošina, Prostějovská pahorkatina na jihu a Středomoravská niva na západě a jihozápadě.

8.3.2. Geologie

Geologické podloží Olomouce tvoří usazeniny karbonského stáří (břidlice, droby atd.), na kterých místy spočívají usazeniny třetihorní (jíly, písky, štěrky atd.). Místy je zastoupen mocnější kvartérní pokryv (tvořený sprašemi, sprašovými hlínami, říčními a nivními usazeninami atd) (geoweb.cz).

Z hlediska dlouhého působení a významného ovlivnění centra města člověkem, se na celém území rozkládají antropogenní uloženiny a droby. V okolí pod hradbami, kolem řeky potom převažují fluvialní písčité hlíny a štěrky.

8.3.3. Půdní poměry

Půdní podklad města Olomouc je tvořen nivními půdami. Jedná se o středně těžké půdy s příznivými vláhovými poměry. Nivní půdy (fluvizemě) jsou půdy, které vznikají na občasně zaplavovaných nivách vodních toků díky pravidelnému ukládání především jemnozrnných splachových sedimentů transFluvizemě náleží mezi nejúrodnější půdy ČR.

Na modelovém území se nachází kambizemluvícká. Pod hradbami podél Mlýnského potoka potom fluvizem.portovaných vodou

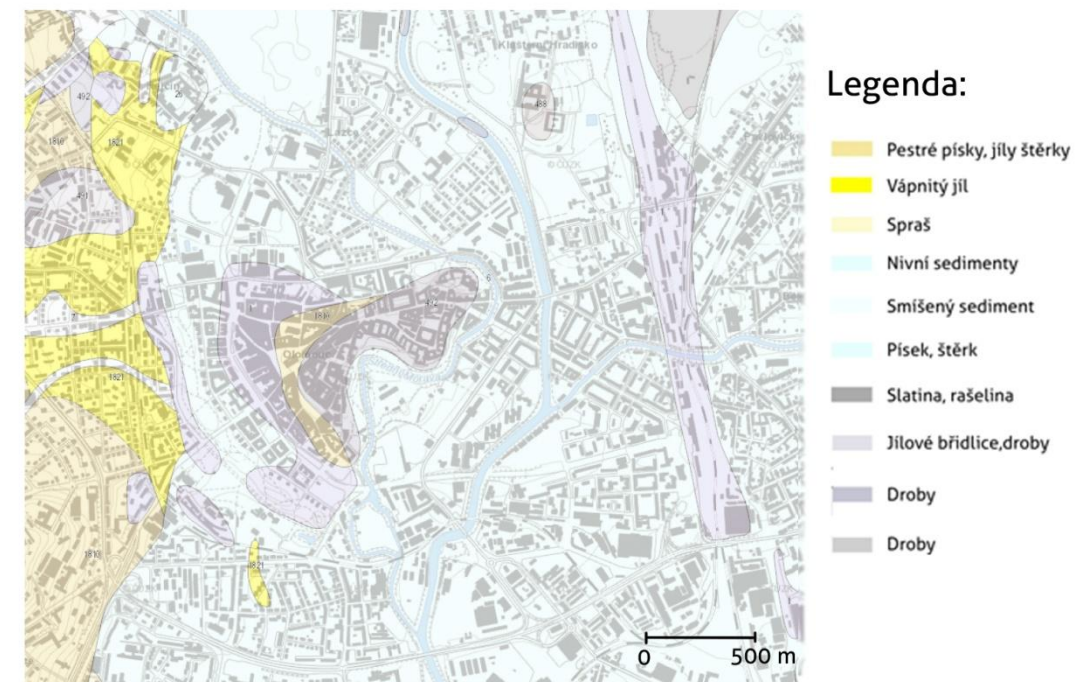
8.3.4. Klimatické poměry

Město Olomouc a její okolí spadá do klimatické oblasti T2 (QUITT, 1971). Tato oblast je charakteristická průměrnou roční teplotou kolem 8 až 9 °C, srážkovým úhrnem 550 – 600 mm (CULEK, 2004) .Délka vegetačního období je kolem 165 dní.

Klimatická oblast T2 je charakterizovaná dlouhým, teplým a suchým létem a velmi krátkým přechodným obdobím s teplým až mírně teplým jarem a podzimem. Sněhová pokrývka se zde nachází jen velmi krátkou dobu. Srážkový úhrn ve vegetačním období činí 350- 400 mm (QUITT, 1971)

Obrázek 44 Geomorfologie

Obrázek 45 Geologická mapa

8.3.5. Hydrologické poměry

Pro území města má zásadní vliv přítomnost řeky Moravy která protíná Olomouc od severu k jihu a vlévá se do Dunaje. Levým přítokem Moravy je řeka Bystřice ve východní části města. V jižní části města tvoří pravý přítok Moravy Mlýnský potok.

Morava a její přítoky mají zásadní vliv nejen na biologickou diverzitu projevující se podél toků zejména v oblastech mimo sídelní strukturu, tak také na sídelní útvary jako takové. V roce 1997 došlo k zaplavení většiny města, čímž vznikly nemalé škody. Samotné historické jádro, které je

výše položené, postiženo nebylo. Tato problematika se řešeného území týká zčásti- jelikož je výše položené, Mlýnský potok jej přímo nezatopí, ale může mít negativní vliv na hradby.

8.3.6. Biogeografické poměry

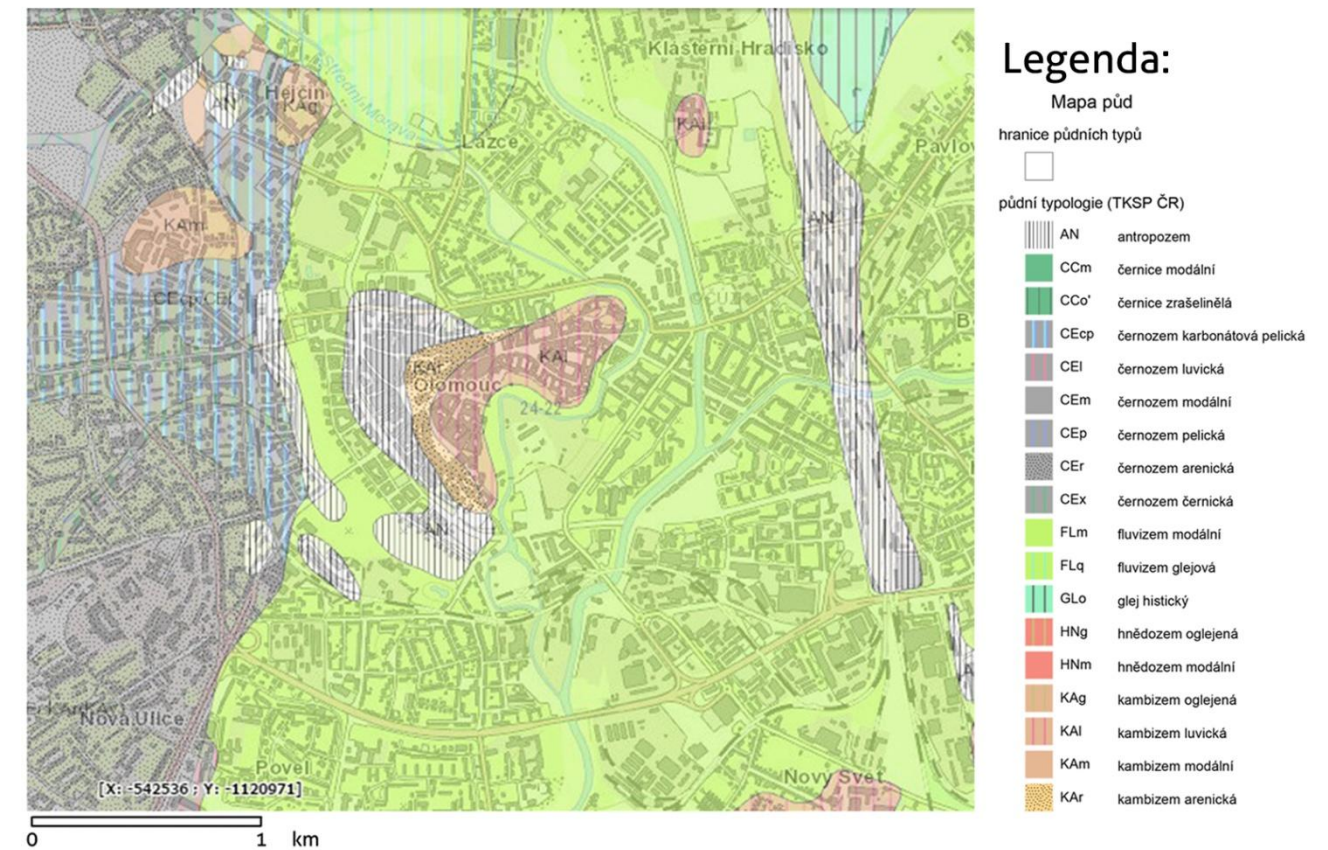
Dle biogeografického členění se Olomouc nachází na hranici Hercynské a Karpatské podprovincie, na hranici Litovelského a Kojetínského bioregionu (CULEK, 1996).

Jedná se o oblast termofytika, kdy převládající přirozenou vegetaci tvoří převážně duby, javory, olše, vrby a habry. Co se týče keřového patra, tak se zde vyskytuje bez, svída, růže a další(CULEK, 1996).

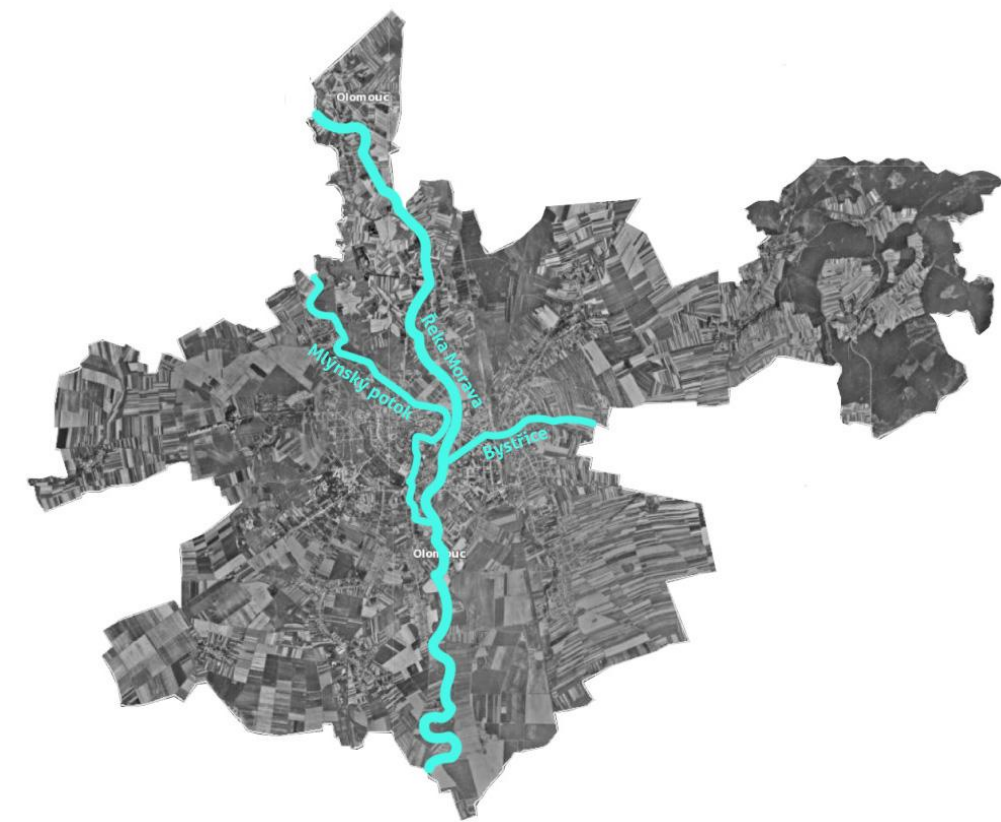
8.3.7. Nález vzácných druhů živočichů

V prostoru byl v minulosti proveden biologický průzkum v režii zoologů Univerzity Palackého a odborníků z České společnosti ornitologické. Byl zde zaznamenán výskyt pěti druhů netopýrů, kteří jsou dle legislativy zvláště chráněni. (HNUTÍ DUHA)

Z toho vyplývá, že by mělo dojít při případné obnově, ke kácení v co nejmenším rozsahu.

Obrázek 46 Mapa púdních charakteristik

Obrázek 47 Mapa povodí Olomouce

8.4.URBANISTICKO-HISTORICKÝ VÝVOJ MĚSTA

„Urbanistický vývoj Olomouce se díky velikosti a významu řadí mezi nejkomplikovanější v českých zemích vůbec.“

Marek Kuča

Počátky osídlení

Díky výhodné poloze a dobrým přírodním podmínkám byla Olomouc pravidelně osídlována již v dobách prehistorických (tourism.cz) Za nejstarší řádně doložené sídliště v prostoru městského historického jádra potom náleží sídliště v okolí Sv.Mořice z období pozdní doby kamenné (BARTOŠ,2002)

První opevněné sídliště si na pozdějším Dómském návrší vybudovali kolem roku 1500 lidé větrovské kultury (KOUDELA).

Za zmínku stojí i dočasný opevněný **římský tábor**, vybudovaný v Neředíně mezi lety 166-180 n.l., čímž toto místo představuje nejsevernější bod vojenské římské expanze na našem území (KOUDELA).

Slované začali osidlovat Olomoucký kopec v 1.polovině **6.století** a v 7.století začali budovat rozsáhlé opevněné hradiště na území dnešních olomouckých čtvrtí Povel a Nové Sady (cca 1,5km od dnešního městského centra). Toto slovanské hradiště zaniklo násilně na počátku 9.století, s největší pravděpodobností v souvislosti s připojením Olomoucka k formující se Velkomoravské říši.

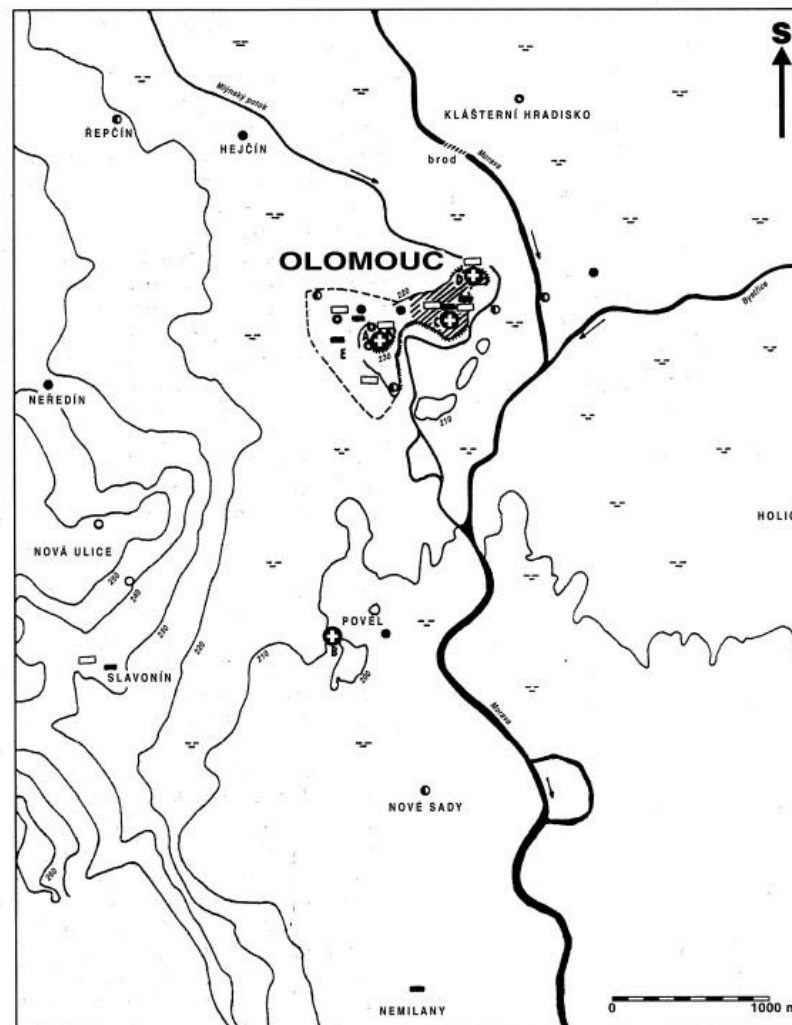
8.-10. století

Velkomoravské sídliště z 2.poloviny 9., a počátku 10.století, odhalili archeologové na území Petrského návrší, které bylo společně s Václavským návrším pozdějším předhradím olomouckého hradu. Toto sídliště bylo pravděpodobně opevněno jednoduchou ochrannou palisádou a představovalo vojenské a správní centrum hustě osídlené oblasti Horního Pomoraví.

Kolem roku 800 byl Povel zničen, osídlení se přesunulo na Petrské návrší. Bylo prokázáno osídlení okolí- 9.stol opět Povel, Bělidla, Hejčín, Neředín a Holice.(KUČA,2000)

10-2.DESETILETÍ 11.STOLETÍ

Pád Velké Moravy nastal začátkem 10.století v důsledku vpádu maďarských kočovníků. Jelikož se však Maďarům nepodařilo ovládnout Hornomoravský úval, tak tento fakt nenarušil kontinuitu zdejšího opevněného sídelního centra. Olomouc zůstala správním, hospodářským, kulturním a obranným centrem okolního kraje a v rámci celé Moravy získala po zániku center Velké Moravy dominantní postavení.(FIALA, 2009)

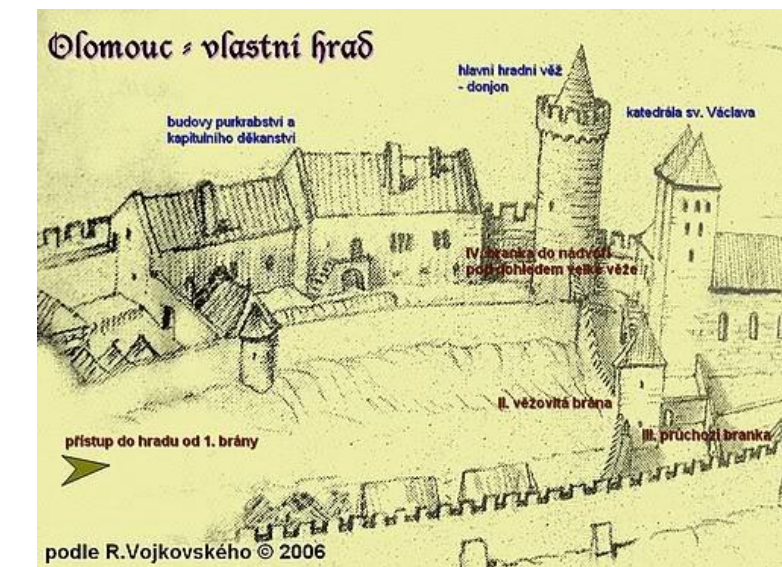

Obrázek 48 Raně středověké osídlení Olomouckého kopce (1-centrum,2-plocha archeologicky prokazaného osídlení, 3-sídliště z 10.století, 4-

nejisté nálezy, 5-lokality s prokázaným malohradištním osídlením,6-ojedinelé nálezy z doby hradištní, 7-kostrová pohřebiště

Přemyslovci se ujali moci po konečné porážce maďarských kmenů na řece Lechu (955). Olmoucké sídliště se v 2.pol.10.stol. rozšířilo na Václavský (Dómský) pahorek. Dómské návrší a protilehlé Petrské návrší tvořila dva samostatné opevněné celky oddělené od sebe příkopem. (FIALA, 2009)

Olomoucký hrad si lze v té době představovat jako ohrazenou plochu,uprostřed níž stál knížecí palác. Podhradím byla tzv.Mořická osada, která měla v 1.polovině 10.století funkci řemeslnicko-kupeckého podhradí. (KUČA,2000)

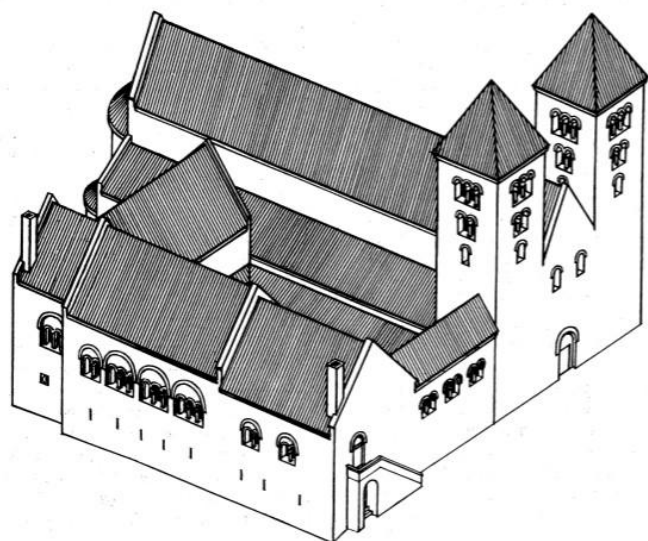
Obrázek 49 Olomoucký hrad

V r.1050 již stál na Dómském návrší románský hrad s obvodovou hradbou, což bylo v systému opevnění pokrokovou změnou-předchozí hradby měly pouze dřevěnou konstrukci.

V 11.století se přemyslovský hrad stal sídlem největšího knížectví . (FIALA,2009)

Kníže Ota I. založil v roce 1078 významnou církevní instituci v blízkosti olomouckého hradu – klášter Sv.Štěpána, později nazývaný Hradisko. Ten se stal významným fortifikačním předpolím olomouckého hradu a mimo jiné rodovým pohřebištěm olomouckých Přemyslovců. (POJSL,1992)

Za vlády přemyslovců došlo k vybudování dalších významných staveb. Olomoucký biskup Jindřich Zdík byl pověřen knížetem Václavem v roce 1130 stavbou katedrály Sv.Václava, jehož stavbu započal již jeho předchůdce Ota II. Jakmile Zdík stavbu dokončil, přesunul sem své sídlo od kostela Sv.Petra. (KUČA,2009) To se stalo klíčovým momentem v historii olomouckého knížecího hradu, který byl ozdělen na dvě části – západní zeměpanský a východní církevní okrsek, jež byly i od sebe odděleny jednoduchou hradbu. Za vlády Přemysla Otakara I. Potom prošel hrad důkladnou pozdně románskou přestavbou, v jejímž rámci byly vybudovány mohutné hradby z kvádříkového zdiva.

Obrázek 50 Původní podoba katedrály Sv. Václava

13.století

V první polovině 13.století se na Petřském návrší vytváří svého druhu jedinečné „církevní město“, jehož podstatnou část zabírají kláštery a kostely. Nově zakládané město proto musí hledat nový prostor mimo areál.(FIALA,2009) Vlastní město bylo nejpozději koncem 13.století ohrazeno hradbami.(KUČA,2000)

Důležitou součástí předloktního podhradí byla židovská osada nacházející se v oblasti kolem Univerzitého

náměstí. Součástí předloktní aglomerace tvořily i další osady: Předmostí, Rybáře, Závodí, Ostrovy, Klopoř, , Lučice, Povel, Řepčín, Hejčín, Lazce a Černovír- posledních 5 přetrvalo dodnes a tvoří s ostatními městské části Olomouce.(KUČA, 2000)

Lokace města Olomouc

Město Olomouc bylo vystavno německými kolonisty na magdeburském právu za vlády krále Václava I. Patrně někdy mezi léty **1239 – 1246 na Michalském pahorku** Olomouckého kopce a postupně vyplnilo trojúhelníkový prostor mezi předhradím olomouckého hradu a staršími osadami Mořickou, Michalskou, Židovskou a Blažejskou. Předhradí i sám hrad zůstaly dlouho mimo právní rámec nového města.(FIALA, 2009)

Při lokaci byly k městu přičteny některé vsi. Docházelo k podstatným terénním pracím pro vznik tržiště na dnešním Horním náměstí (kde býval dříve močál). Pozdější přestavbou budovy tržnice vznikla v 15.století honosná radnice. Město bylo přístupné několika branami. (KUČA, 2000)

V 2.pol.13.století představovalo královské město Olomouc jedno z nejdůležitějších a nejrozvinutějších městských center přemyslovského státu- v rámci Moravy pak bylo nazýváno hlavním městem země.

Zpočátku provizorní opevnění bylo na začátku 14.století nahrazováno stálými kamennými hradbami. Právě v té době, konkrétně roku 1306 došlo k jedné z nejpřevratnějších událostí, a to zavraždění posledního přemyslovce Václava III a k následnému nástupu Lucemburků.(FIALA, 2009) Během 14.století také zaniklo Předhradí, kdy byla kolem obou návrší (Dómské a Petřské) vybudována gotická hradba, jejíž správu převzalo město. (KUČA,2000)

14.-15. století

Lucemburkové

První představitel Lucemburků, král Jan, navštívil v r.1311 Olomouc, aby zde převzal vládu nad

Markrabstvím moravským. Právě v první polovině 14.století bylo dovršeno budování důkladného městského opevnění, jež tvořila jednoduchá hradební zeď o výšce 8-11 m, zesílená četnými hranolovými věžemi, umožňující lepší obranu hradeb palbou. (z původního opevnění dochované věže-Michalského výpadu a Purkrabské ulice). Na konci 14.století potom došlo k výrazné úpravě městského opevnění, a to ve spojení dříve nezávisle opevněného areálu olomouckého hradu a jeho předhradí do jednoho fortifikačního celku.(FIALA, 2009)

Roku 1378 vydal markrabě Jošt povolení ke stavbě radnice. (tourism.cz)

Doba husitská

Královské město Olomouc, jakožto katolické středisko, centrum biskupství a centrum klášterů mnohých mnišských řádů, se logicky řadilo na stranu odpůrců učení Jana Husa. Přípravy na střet s husitskými přívrženci se odrazily také v opravování a dotváření opevnění v r.1421 Byly vybudovány dřevěné parkány, které však nebyly účinné a proto byly doplněny kamenem. Fortifikační aktivitou se město silně zadlužilo.(KUČA, 2000)

S rozvojem zbraní v 15.století rostlo ohrožení nejkřehčích článků fortifikačních systémů – bran a tím také rostl zájem obyvatel Olomouce o vylepšení městského opevnění pomocí předsunutých opevnění městských bran.(FIALA, 2009)

Další velká pohroma v podobě požáru pak potkala město i roku 1492, kdy shořela do základů více než třetina města. Stavební ruch v 15. století zahrnoval nejen nově vystavěné i obnovované domy měšťanů a šlechty, ale znamenal i budování řady významných staveb, jako je radnice s orlojem, či městský farní kostel sv. Mořice. V roce 1573 zde byla založena univerzita, 2.nejstarší v českých zemích.

16.-17. století

Po celé 16.století prodělávaly domy radikální pozdně gotické a renesanční přestavby a ve 2.čtvrtině 16.století vyvolalo turecké nebezpečí zesilování městského opevnění.(KUČA, 2000)

V 16.století se rozšiřovalo 10 předměstí¹²: Počet domů uvnitř i vně hradeb byl přibližně vyrovnaný. (KUČA, 2000)

30ti letá válka- přeměna v pevnostní město

Pražská defenestrace v roce 1618 zažehla požár prvního celoevropského válečného konfliktu.

V roce 1642 započali Švédové s výraznou převahou v počtu dobývání Olomouce. Olomoučané se rozhodli pro kapitulaci a předání města v noci z 13.na 14.června 1642. Tento moment se stal počátkem dlouhé osmileté švédské okupace, která podlomila postavení Olomouce jakožto centra Moravy a poškodila jej v očích vídeňského dvora.

Na městských hradbách byly nepřetržitě hlídky, z města byli vyhnáni ti obyvatelé, kteří nebyli schopni si sami zajistit obživu. Ostatní obyvatelstvo je následovalo a houfně opouštělo město. Švédové plenili, vyžadovali vysoké daně a obsazovali kostely. Město při okupaci třepllo při zablokování zásobování Olomouce císařskými i hladem .

Roku 1648 by uzavřen Vestfálský mír, Švédové však čekali do roku 1650 na vyplacení „odškodného“ a teprve potom opustili Olomouc a ostatní obléhaná města.

Za ničivé okupace švédskými vojsky (1642-1650) bylo město při obléhání zcela pobořeno a naprostí většina obyvatel zahynula. (tourism.cz) Toto období lze označit za největší populační a hospodářskou katastrofu v dějinách Olomouce. Z původních 700 měšťanských domů zůstalo pouze 168 v obyvatelném stavu, 272 domů lehlo popelem a v rozbořeném městě zůstalo pouze 1675 obyvatel (před příchodem švédů jich zde žilo 10 000).(FIALA,2009)

¹² (: před Hradskou branou, před Dolní Branou,před střední branou, Povel, Psí ulice, vozovka, Litovelské předměstí, Nové Sady,Dědinka. Součástí předměstské zóny byly i vsi, které nepatřily k městu-Lazce,Ostrovky,Český Povel,Bělidla,Klopoř Závodí

V období třicetileté války docházelo i ke stavebnímu rozkvětu. V roce 1669-79 získala Olomouc v blízkosti dominantu v podobě poutního chrámu Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku. V 80 letech 17.století-pol.18.století vznikaly na území Olomouce barokní kašny (Neptunova,Caesarova a další) a sloupy (Mariánský na Dolním náměstí, sloup Nejsvětější trojice na Horním náměstí). Docházelo rovněž k budování olomoucké pevnosti. Vznikla řada mostů, bran a bastionů (mj.i Locatelliho bastion z let 1656-1676 a Špitálský-cikánský) a v roce 1655 byla Olomouc prohlášena za jednu ze čtyř moravských pevností.(KUČA,2000)

18.století

Pruská okupace Olomouce 28.prosinec 1741-23.duben 1742

Jelikož Olomouc opět nebyla na boj proti Prusům připravena, byla v r.1741 podepsána smlouva o kapitulaci. Prušští vojáci nakonec obsadili domy a kostely a přiměli obyvatele Olomouce k placení nákladů na udržování pruské armády. V dubnu 1742 se ukázalo před Olomoucí několik rakouských oddílů, což Prusy donutilo odtáhnout z města k Praze. (FIALA, 2009)

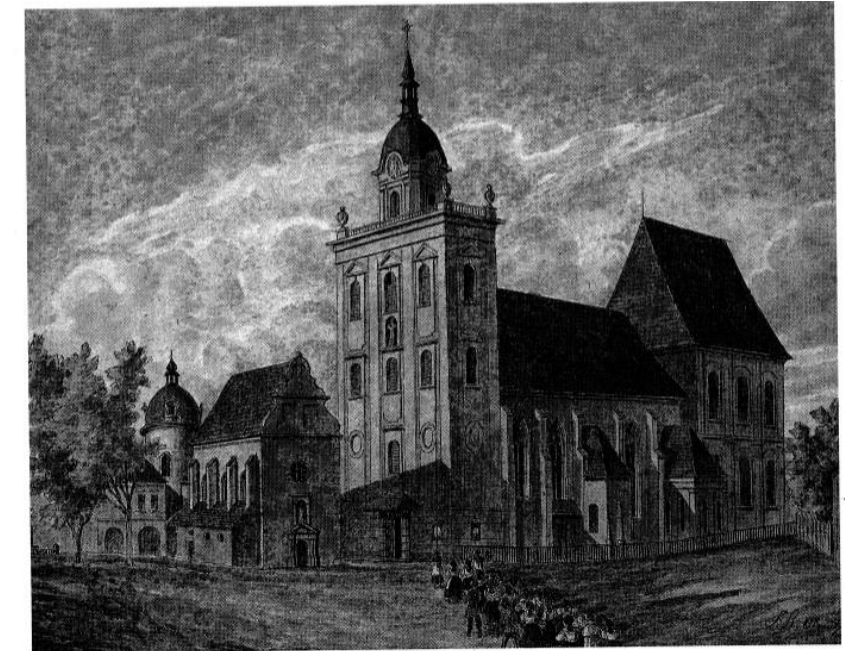
V letech 1745-57 došlo díky rozhodnutí Marie Terezie k přebudování Olomouce na **bastionovou pevnost**. Tehdy byla zrušena některá bližší předměstí, zničeny četné zahrady a vzniklo fortifikační předpolí. S budováním pevnosti souvisela i stavba nové císařské silnice, která vedla do Vídně. Klíčovou změnou bylo i rozšíření předpolí (=pásma,kde je vyloučena zástavba), tím došlo k vykoupení a zboření domů ve vzdálenosti do 2km. Po roce 1744 byla celá předměstská zóna (350domů) zbořena-unikl pouze Hejčín a vzdálenější vesnice-Řepčín, Neředín a Holice. V následujících letech probíhá výstavba nově umístěných předměstí. (KUČA, 2000)

Pruské obléhání Olomouce

V roce 1758 musela Olomouc čelit dalším útokům ze strany Prusů. Díky dobré přípravě a systému fortifikačních pevností se těmto tlakům ubránila, konec pruského

obležení byl oslaven a Olomouc dostala za poškozené domy od Marie Terezie odškodné ve výši 24 328 zlatých.(FIALA,2009)

Další ránou, kterou Olomouc utrpěla byl v r.1709 požár a morová epidemie v letech 1713-1715. Odehrálo se i několik příznivých okamžiků. V roce 1770 bylo ve městě zřízeno stálé divadlo, v roce 1777 bylo olomoucké biskupství povýšeno na arcibiskupství. (tourism.cz)

Obrázek 51 Nová podoba průčelí Dómu Sv.Václava po požáru

Jelikož byla ve městě vysoká koncentrace sakrálních staveb na úkor občanské vybavenosti, došlo za Františka Josefa I. roku 1773 k likvidaci jezuitského řádu a po něm následovalo rušení dalších řádů a bourání kostelů. Na Biskupském náměstí došlo k velké urbanistické změně- k nahrazení domovního bloku mohutným objektem Tereziánské zbrojnice. (KUČA, 2000)

Obrázek 52 Celkový pohled na Olomouc z roku 1724 - před bouráním kostelů

Obrázek 53 Celkový pohled na Olomouc z roku 1840

Olomouc za Prusko-Rakouské války

v 18. a 19. století významné vojenské centrum rakouské monarchie, proměna města v pevnost, stavba nového opevnění a fortů (tourism.cz)

Na konci 18.století vznikaly fortové táborové pevnosti a zbrojnice. Olomouc se stala s Terezínem jedinou pevností v českých zemích, jež byla opatřena věncem předsunutých fortů. Projekt 25 fortů byl dokončen v roce 1852. Když však v roce 1879 uzavřelo Rakousko

spojeneckou smlouvu s Německem, ztrácela modernizace pevnosti smysl a v roce 1886 byla zrušena. (KUČA, 2000)

Olomouc po zrušení pevnosti (1875-1918)

V Olomouci se dostává do podvědomí myšlenka, že její hradby brání rozvoji města, znemožňují růst území a způsobují stagnaci oproti zrychlujícímu tempu moderní společnosti.(BARTOŠ, 2002)

V roce 1888 došlo ke zrušení pevnosti. Následovala zboření fortifikací, zasypaní příkopů a ramen Moravy, terénní úpravy a výstavby mostů. K rozšíření katastru bylo třeba sloučení okolních obcí s městem, k čemuž došlo v r.1919. (KUČA, 2000) Nové plány výstavby připravoval významný rakouský urbanista Camillo Sitte (který mimo jiné vypracoval urbanistické plány pro řadu moravských a českých měst) (FIALA, 2009). Ten navrhl podél mlýnské strouhy okružní třídu. Mezi okružní třídou a ulicí sledující okraj parků byly založeny pravoúhlé uliční bloky, do nichž byly situovány honosné secesní domy a došlo k řadě dalších změn (KUČA, 2000)

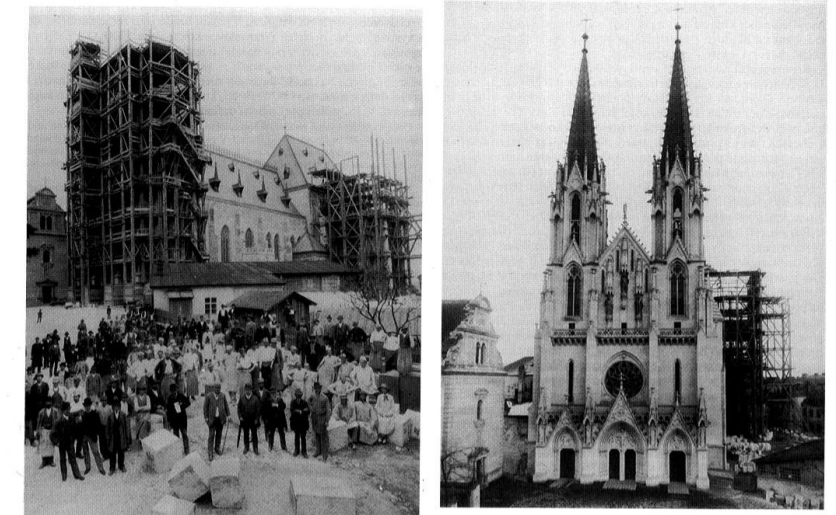
Mimořádná pozornost byla věnována zeleni. V první třetině 19.století dal arcibiskup Rudolf J.J.Rainer Rakouský vysázet lipovou a topolovou Rudolfovu alej, r.1830 dala městská rada vysadit Františkovo stromořadí, 1841-43 potom Jánské stromořadí (dnešní Čechovy sady) a 1835 Bezručovy sady. Parkový pás padl 1866 při přípravách na válku s Pruskem.(KUČA, 2000)

Na konci 19.století došlo k rozšíření Rudolfovy aleje a založení Bezručových sadů. V roce 1879 byl pak ve Smetanových sadech postaven restaurační pavilon, 1888 skleník a fontána, 1902 botanická zahrada. Po roce 1945 byly zřízeny menší sady při ulici Dobrovského. Od roku 1958 se město stalo místem konání květinových výstav od roku 1966 Flora Olomouc (KUČA, 2000)

Radikálním zásahem byla regulace řeky Moravy. Necitlivý zásah v podobě zasypaní ramen Moravy se vzápětí

projevil povodněmi zaplavujícími Lazce, Černovír , Nové Sady a některé části města.(KUČA, 2000)

Na konci 19.století docházelo k rozmachu stavební činnosti. V roce 1888 byla katedrála Sv.Václava přestavěna do gotické podoby a obohacena o jižní věž dle projektu G.Meretty (POJSL, 1992).

Obrázek 54 Dóm Sv.Václava před a po rekonstrukci

Dále docházelo k výstavbám průmyslových objektů. Vznikala plynárna, elektrárna, sladovny, pivovary, železárny a další průmyslové stavby. Na konci 19.století vyjela do ulic města první tramvaj.(tourism.cz)

20. století

1. SVĚTOVÁ VÁLKA

Za 1. světové války výstavba stagnovala. Důležitým bodem byl rok 1920 kdy došlo připojení třinácti předměstí a dvou měst¹³ k vzniku Velké Olomouce (KUČA, 2000)

2. SVĚTOVÁ VÁLKA

V roce 1939 se do Olomouce dostavila německá okupační vojska. Němečtí obyvatelé je vyčkávali a čekali na „osvobození“ a doufali, že bude Olomouc zase německá a spojena s celoněmeckou kulturou. Již večer příjezdu vypálili nacisté a čeští fašisté židovskou synagogu, druhý den nato byli zbaveni tehdejší starosta a jeho náměstek svých funkcí. Započala germanizace města a zabrání pozemků židům.(BARTOŠ, 2002)

Obrázek 55 Židovská synagoga kolem roku 1900

To předznamenalo další útoky proti zdejší židovské komunitě až po fyzickou likvidaci v koncentračních táborech¹⁴. (BARTOŠ, 2002)

Jakákoliv výstavba byla ve městě postupně zastavena. V důsledku bombardování sovětskými vojsky na konci války, byly evidovány značné škody na budovách. 8.května 1945 byla Olomouc osvobozena sovětskými vojsky (BARTOŠ, 2002).

¹³ : Bělidel, Černovíra, Hodolan-Rolsberku, Hejčína, Chválkovic, Lazců, Neředína, Pavloviček, Povelu, Řepčina, Nových Sadů, Nového Světa a Nové Ulice

¹⁴ Tam za války zahynulo na 2000 židovských obyvatel (židovská náboženská obec v OL patřila k největším na Moravě

Po válce (1945) pak došlo k odsunutí obyvatel Olomouce německé národnosti (před čítal třetinu populace města) a po komunistickém převratu (1948) došlo k úpadku významu Olomouce a bylo zanedbáno její historického dědictví (tourism.cz).

Od roku 1950 je městské jádro chráněno jako památková rezervace (rozlohou 2.největší po Praze).

V úseku 60. - 80.let se došlo k výstavbě několika závodů v průmyslové zóně. Výraznou změnu do území vneslo budování panelových sídlišť.(KUČA, 2000)

Po sametové revoluci v roce 1989 probíhala rekonstrukce historického centra a památek, došlo k výstavbě nových sportovišť, míst pro rekreaci, hotelů a nové dopravní a turistické infrastruktury.(tourism.cz)

V roce 1997 postihla Olomouc povodeň, která zatopila více než třetinu města a měla ničivé působení v městských částech ležících při řece Moravě (zejména v Černovíře, Lazcích, Nových Sadech)

Obrázek 56 Olomouc při povodních v roce 1997

Současnost

V současné době dochází spíše k negativním počínům ve výstavbě. Ve městě se postupně rozrůstají obchodní centra – jmenovitě například Centrum Haná, Olympia, Olomouc City a nejnovější Šantovka.

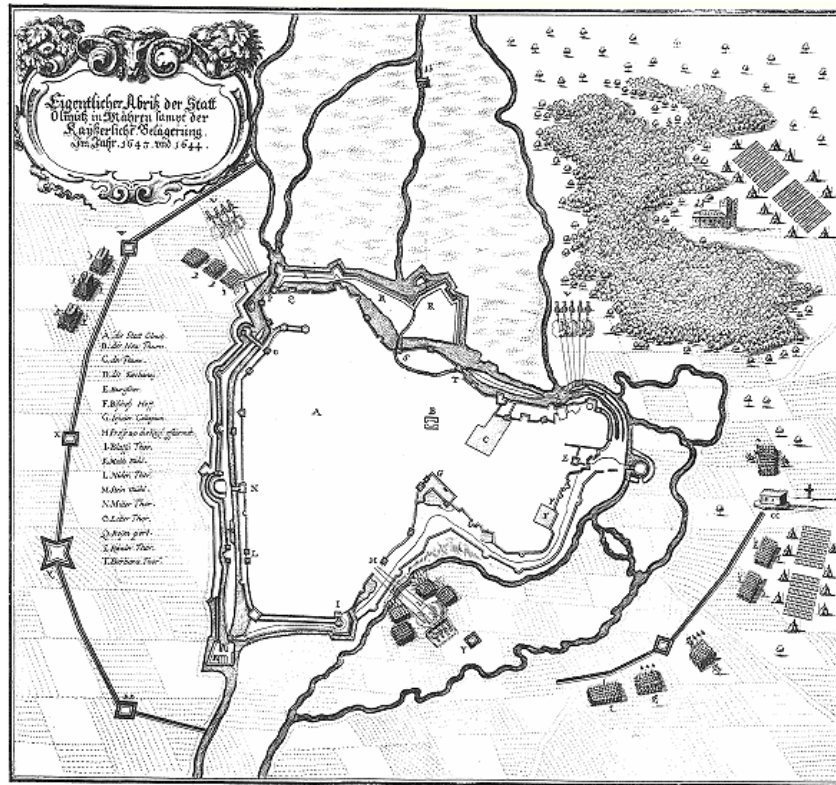
Dále došlo například ke zrušení divadla v Hodolanech a jeho přeměně v kasino, k diskutabilní stavbě nového magistrátu, přestavbě obchodního domu Prior na Galerii Moritz či nemístné zateplení fasády neorenesančního domu a jeho oděnění do červeno-šedé barvy.

K dalším výrazným počínům patří výstavby výškových budov, které jsou na území Olomouce prozatím dvě, ale jsou v plánování další.

Obrázek 57 Současné panorama Olomouce s dominantními výškovými budovami

8.5. HISTORICKÉ MAPY

Obrázek 58 Olomouc v roce 1643

Obrázek 59 Olomouc v roce 1758

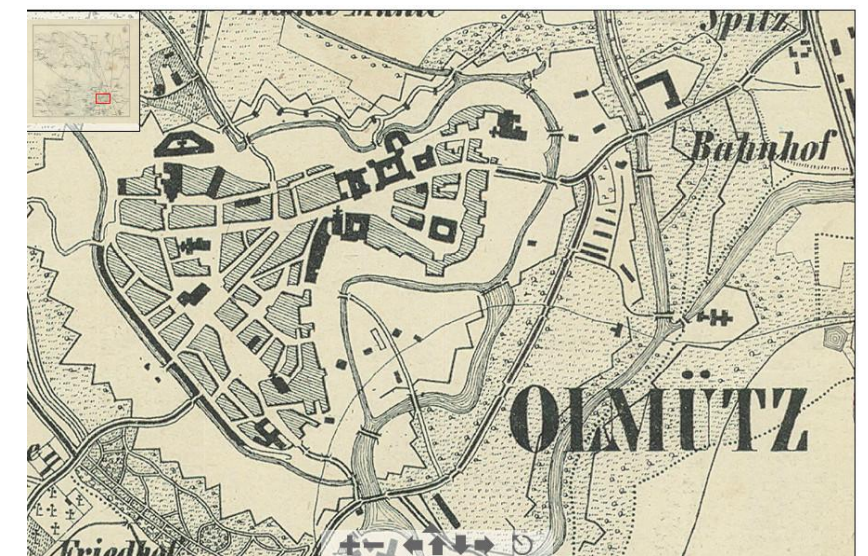
Obrázek 60 První vojenské mapování

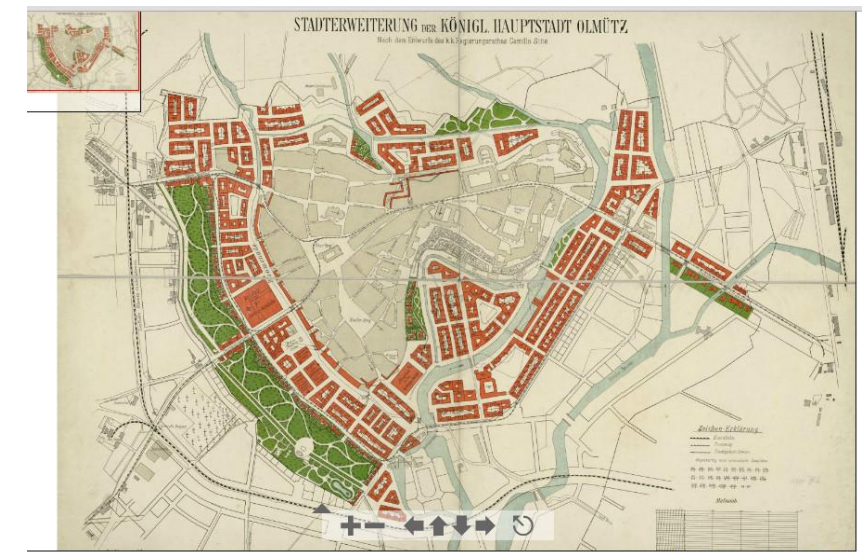
Obrázek 61 Druhé vojenské mapování

Obrázek 62 Třetí vojenské mapování

Obrázek 63 Olomouc v roce 1871

Obrázek 64 Olomouc v roce 1885

8.6. URBANISTICKÝ VÝVOJ OLOMOUCE

Obrázek 65 Urbanistický vývoj Olomouce

8.7. HISTORIE AREÁLU LETNÍHO KINA

Historie areálu Locatelliho bastionu

Jak bylo uvedeno výše (v kapitole 7.4.), v období po 30-ti leté válce a po odchodu Švédů, docházelo k budování olomoucké pevnosti. Mimo soubory bran a mostů, byly vystavovány také bastiony. Právě Locatelliho bastion, na jehož místě se areál dnešního letního kina rozkládá, byl postaven v roce 1656-1676 a dnes je jediným zachovaným olomouckým bastionem.¹⁵

Na kresbě z roku 1841 lze pozorovat původní vzhled prostoru na bastionu. Jednalo se o celistvou zpevněnou plochu, s menšími porosty po obvodu.

Obrázek 66 Locatelliho bastion na kresbě z roku 1841

¹⁵ Bastionové opevnění, jakožto novodobý fortifikační prvek, má na svědomí italský stavitel San Michelino, tvořící tyto prvky na počátku 16.století. Byly navrženy na základě zkušeností z bojů tak, aby neefektivněji odolaly skupinově nasazeným dělům. Bastiony bývaly pětiúhelné – měly dva líce, tj.strany přivrácené k nepříteli a svírající úhel tvořící břit bastionu a dva boky obvykle navazující na hradbu. Její úsek mezi bastiony se nazývá kurtina. V bastionech a kurtinách byly kasematy, což jsou klenuté prostory chránící před střelbou (MICHNA, 1997)

Na další z historických kreseb je zřejmé, že okolí bastionu bylo obklopeno bujnou zelení, která je dnes parkově upravena.

Obrázek 67 Okolí Dómu

Z ortofotomapy pořízené v 50. letech lze pozorovat, že prostor bastionu je ponechán bez zjevných úprav a chybí zde využití. Prostor je pokryt travnatým porostem a hustým porostem stromů.

Obrázek 68 Ortofotomapa, 50.léta

Během 50.let pak proběhla proměna areálu bastionu. Prostor byl parkově upraven a doplněn sochami akademického sochaře Rudolfa Doležala. Dále zde vznikla restaurace s prostorem pro tanec a pro rekreaci dětí. Výrazně prostor ovlivnila v roce 1958 stavba letního kina dle návrhu Zdeňka Hynka a Václava Papouška. Kino, s kapacitou 3000 sedadel, bylo určeno pro masovější akce, které v dnešních dnech již nejsou pořádány. (perlamoravy.blogspot.cz)

V roce 2001 proběhla další rekonstrukce, při níž bylo vybudováno minigolfově hřiště. To bylo později zrušeno a nahradila jej komunitní zahrada s názvem ZA()HRADA, která v prostoru aktuálně působí.

Historie letního kina

Letní kino nebylo mezi lety 1979 – 1982 z důvodu havarijního stavu v provozu. V 80. letech byl snížen počet sedadel na 2200. V průběhu roku 1988 zde bylo odehráno 80 představení, o celkové návštěvnosti 23 000 diváků a tržbě 200 000 Kč. (Zápis z porady vedoucích kin konané na MSK 21.1. 1987 v 15.00 hod. Archiv kina Metropol.) V roce 1991 činil čistý zisk letního kina za jeho sezónu 26 000 Kč. (Finanční bilance z roku 1991. Archiv kina Metropol.)

V roce 2007 došlo k další rekonstrukci a do roku 2010 bylo kino střídavě v provozu. Od roku 2010 zde probíhají projekce pouze jednou až dvakrát týdně. V současné době se projekcí ujalo občanské sdružení Pastische filmz, které volí kvalitní český i zahraniční repertoár.

Pokles návštěvnosti se jistě pojí se vznikem multikin, která nabízejí velký výběr nejnovějších filmů, což díky zastaralé technice nebylo v letním kině možné. S přechodem na digitální technologie bylo kino závislé na vysílání omezené škály filmů. Jsou tedy promítány pouze archivní snímky (Adéla ještě nevečeřela, Limonádový Joe, Etc.). Řešením pro renesanci letních kin by nemusel

být převod na digitální technologii, nýbrž práce s platformou zvanou *e-cinema*. (pod čáru jedná se o projektor s vyšší svítivostí fungující na přenosu filmů z DVD a Blu-ray), čímž by se otevřela nová možnost v promítání nejnovějších filmů.

Existují i technologie řešící problém nočního klidu spojeného s nadměrným hlukem. Došlo-li by k vznesení stížností, problém by se mohl řešit technologií ozvučení pomocí bezdrátových sluchátek.(digitalnikino.cz)

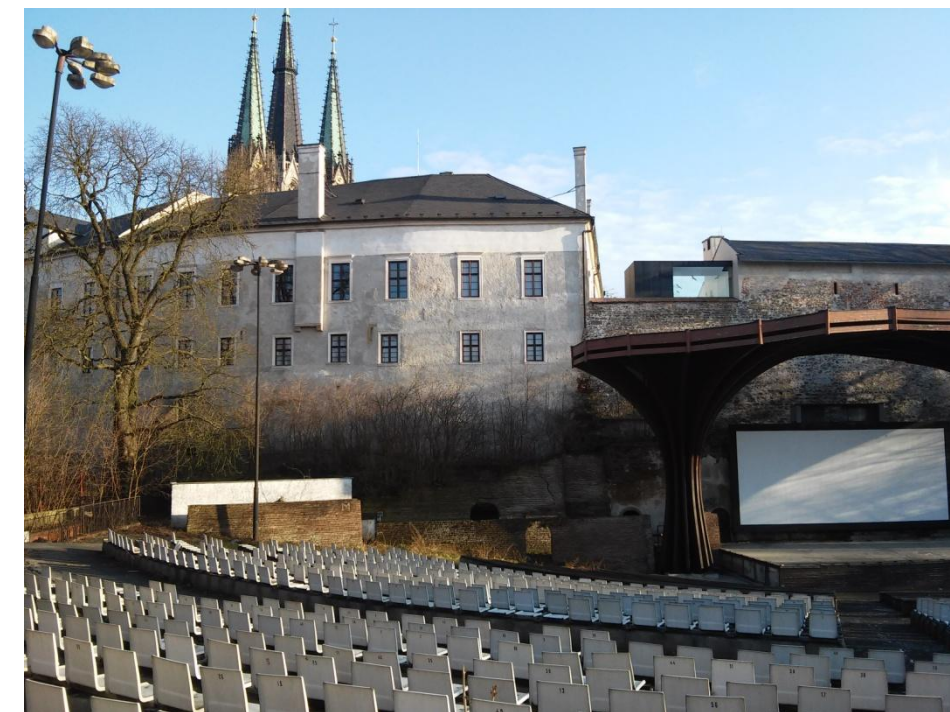
8.8. FOTOGRAFIE SOUČASNÉHO STAVU

Obrázek 69 Prostor komunitní zahrady

Obrázek 71 Prostor naproti hospody

Obrázek 74 Letní kino

Obrázek 70 Hospoda Hoblína

Obrázek 72 Prostor komunitní zahrady mimo sezónu

Obrázek 73 Letní kino

Obrázek 75 Cikánská branka

8.9. ÚZEMNÍ PLÁN

 Plochy veřejné rekreace

Obrázek 76 Výřez z územního plánu Olomouce

Dle územního plánu je plocha evidovaná jako Plocha veřejné zeleně. Jedná se o pozemky veřejných prostranství, tj. o plochy veřejné zeleně a parky. Na těchto plochách je přípustné umístění staveb pro stravování, kulturu a jiné nerušivé služby sloužící potřebám obyvatel. Dále je možné umístění hřišť a dočasných staveb pro informace.

8.10. VÝSLEDKY Z ANALÝZ

8.10.1. Analýza širších vztahů

V analýze širších vztahů (viz obr.č.XY) je poukázáno zejména na frekventované dopravní tahy v blízkosti centra, dále na vodní toky, které městem protékají a na cyklistické trasy, kterými Olomouc příliš neoplývá.

Vyznačené modelové území je dále postaveno do kontextu se systémem městské zeleně a s městskými náměstími.

Důležitým hlediskem je také dostupnost významných městských budov k modelovému území. Důraz je kladen také na budovy kulturního charakteru, kdy byly vyznačeny jak kina, tak i divadla a galerie.

Z hodnocených aspektů je zřejmé, že je veškerá energie města a jeho dění centralizováno do městského středu, čímž je zřejmé, že lokalita, ve které se řešené území nachází, se vybízí pro budoucí aktivní zapojení prostoru do kulturního dění města.

8.10.2. Analýza občanské vybavenosti

Co se týče občanské vybavenosti, tak plocha okolí zájmového území překypuje mnoha funkcemi. Oblast je vybavena jak MHD, tak řadou obchodů, restaurací a služeb. Významné jsou také budovy sloužící veřejnosti. V okolí se nachází Městská knihovna, Arcidiecézní muzeum, Chrám Sv.Václava a budovy církevní charity. Z této stránky je okolí dobře vybaveno.

Analýza technických a vegetačních prvků

Z inventarizace technických prvků je zřejmé, že je veškerý mobiliář soustředěn d naddimenzovaného prostoru letního kina, které samo o sobě chátrá. Z hlediska osvětlení je prostor dostatečně vybaven.

Co se týče porostu dřevin, vyskytuje se zde mnoho dřevin s podprůměrnou sadovnickou hodnotou a rovněž spousta druhů nevhodně zvolených do daného prostoru.

8.10.3. Analýza provozu

Z mapy dopravní analýzy lze vyčlenit ty plochy, které jsou určeny pouze pro pěší, a dále plochy určené pouze pro pohyb motorových vozidel (a cyklistů ☺/MHD). U těchto komunikací je potom pomocí barevného rozlišení stanovena intenzita využívání příslušnými subjekty. Z mapy je zřejmé, že největší intenzita využívání automobily a chodci, je na hlavní třídě (ULICE XY), proudící jižně od modelového území. Na této trase také funguje městská hromadná (tramvajová) doprava, s nejbližšími zastávkami od modelového území s názvem „ U Dómu“.

K nejintenzivnějšímu shlukování lidí probíhá na od modelového území nejbližších náměstích - a to na Náměstí republiky (které dnes bohužel slouží spíše než jako náměstí jako parkoviště), a na Václavském náměstí (kde nedochází k tam intenzivnímu shromažďování, významně se to projevuje především po skončení mše v Dómu, či při pořádání společenských akcí v Arcidiecézním muzeu)

Velmi negativně je v okolí hodnocena absence cyklistických tras a nevyužití možné prostupnosti území znepřístupněním dvou potenciálních vstupů. Uzavřením těchto vstupů dochází k „izolaci“ modelového území, které, přes svou lokalizaci v AKČNÍM území, zůstává skryto zrakům obyvatel města.

Mezi další negativní aspekty patří další provozní problém, ke kterému dochází severně na křižovatce ulice Dlouhé a Dobrovského. Z ulice Dlouhá není směrem do modelového území či parku pod Dómem možný bezpečný průchod chodců a cyklistů. Palčivý problém absence přechodů pro chodce (cyklostezek pro cyklisty) a nízká atraktivita trasy podél silnice, která slouží spíše autům, nežli lidem jako takovým, vede k tomu, že se tato trasa pěšími nevyužívá, a zelený prstenec se nám právě na tomto bodě křižovatky uzavírá. Uzavřené jsou také mosty, které vedou jakoby „nikam“ a to do útrob silnice.

Obrázek 77 Provoz na ulici Dobrovského

Obrázek 78 Křižovatka na ulici Dlouhá a Dobrovského

Obrázek 79 Uzavřený most z ulice Dobrovského

8.10.4. Problémová mapa

Problémy jmenované níže (viz kapitola 5.2.), jsou také vyznačeny do Problémové mapy. Mimo problémy spojené s dopravou, jsou v území zaznačeny nevyužívané a špatně vybavené plochy, které snižují návštěvnost a atraktivitu místa.

Díky jedinečné lokalitě má však místo úžasný potenciál a řadu pozitiv s tím spjatých. Jedinečný je v tomto ohledu pohled na katedrálu Sv. Václava, v jehož bezprostřední blízkosti se hmota letního kina nachází. Výhodná je také skvělá dopravní dostupnost, dostupnost do centra města a lokalizace v samotném historickém jádru města. Skvělá je také návaznost na systém Olomouckých parků a potencionální prostupnost do parku pod Dómem, který tento prstenec uzavírá.

9. NÁVRHOVÁ ČÁST

Východiska pro návrh

Řešená plocha se nachází v centru města a skýtá v sobě obrovský potenciál. Nachází se v samém jádru města, na historických hradbách a v těsné blízkosti katedrály Sv. Václava. Nabízí tedy možnost relaxace v centru města.

Východiskem návrhu se staly analýzy. Z nich je zřejmé, že celkový potenciál místa není plně využit. Například zde nejsou využity všechny potenciální vstupy do území, čímž se stává od okolního světa izolované, a svým způsobem cizí. William White uvádí, že pokud je místo uzavřené, nepůsobí jako jakási oáza, ale místo, kterému se lidé podvědomě vyhýbají a útočiště zde nachází spíše „pochybné existence“.

Záměrem je tedy toto místo otevřít širší veřejnosti, rozšířit spektrum nabízených funkcí v území. Přičemž funkce, které se zde nachází nebudou potlačovány, nýbrž rozvíjeny. V současnosti se zde nachází komunitní zahrada, jejíž členové jsou na tomto poli opravdu aktivní. Cílem nebude tuto skupinu z historického prostoru vypudit, ale vytvořit pro ně takový prostor, který by byl akceptovatelný i širším spektrem návštěvníků a zároveň by byl jimi vyhledáván. V této komunitě se široké věkové spektrum. Cílem je všechny věkové skupiny uspokojit a vytvořit jakýsi rodinný komunitní prostor.

Důležité je rovněž podpořit zajímavé pohledy na katedrálu Sv. Václava a umocnit zážitek ze samotného prostoru. Důvod tohoto výskytu na tomto unikátním místě je rovněž důvodem pro zachování amfiteátru jako takového. Díky této jedinečné lokaci se hradby společně s Dómem stávají součástí scény a povyšují tím amfiteátr na jedinečný.

Co se týče samotného řešení amfiteátru, tak je zde opět vycházeno z výše sepsaných rešerší. Na základě zkoumání historického vývoje divadelního prostoru jsem došla k závěru, že přestože tento typ prostoru vyšel složitým vývojem od jednoduchosti, přes postupné nanášení

dekorativních vrstev, dobral se na svém konci opět k jednoduchosti. Proto je samotná hmota divadla navržena jednoduše, čímž je docíleno největší variabilnosti užití – ať už herci, nebo diváky.

Popis navrhovaného řešení

Koncept

Funkčně je areál rozdělen na tři hlavní části. V přední části se nachází prostor s komunitní zahradou, která je zakončena dětským hřištěm s nejrůznějšími hracími prvky. Na ní navazuje prostřední část s dominantní rodinnou restaurací. V poslední části se nachází letní kino jako takové, doplněno o divadelní kavárnu.

Komunitní zahrada

Prostor komunitní zahrady návštěvníka uvítá hned při vstupu do areálu. Tomuto prvku dominuje pergola, která je však umístěna hned z kraje, aby nepůsobila rušivým dojmem a zároveň je lokalizována v prostoru s nejhezčím výhledem na katedrálu. Pergola by byla popnuta pnoucími rostlinami a byl by zde umístěn mobiliář pro zmíněné zahrádkáře.

Na pergolu volně navazují záhony čtvercového tvaru, které jsou stylizovány do půdorysu rajského dvora (který se nachází při katedrále Sv. Václava), který je později „rozbit“ postupným nepravidelným rozmístěním a výškovou členitostí čtverců, čímž je dodána prostoru větší členitost a dynamika. Vyvýšené čtvercové záhony jsou ohrazeny proutím, jež symbolizuje obranný prvek používaný na bastionech a to proutěné koše plněné hlínou. Záhony jsou navíc lemovány tenkou řadou ploché žuly pro snadnější úpravu okolního trávníku.

Dětské hřiště

Komunitní zahrada volně přechází v dětské hřiště, které je pojato systémem herních prvků volně umístěných v trávníku. Na tyto atrakce pak navazuje pergola restaurace, která má na sobě instalovanou spleť sítí pro prolézání dětí či zavěšené houpačky.

Restaurace

Restaurace se nachází ve středu navrhovaného prostoru. Má tvořit jakési centrum. Je zamýšlena jako prostor pro užívání rodinami s dětmi v denních hodinách. Jelikož bezprostředně navazuje na dětské hřiště, mají rodiče přehled o svých dětech a zároveň se mohou sami rekreovat obklopeni historickým prostředím. Restaurace byla umístěna tak, aby nebránila prostupnosti území do areálu letního kina a zároveň aby opět poukázala na unikátní pohled na katedrálu Sv. Václava.

Letní kino

Areál letního kina je v současné době, se svým počtem 2000 chátrajících sedadel, předimenzovaný. Základním cílem byla udržitelnost a snadná údržba. Proto byl počet míst k sezení omezen zhruba na polovinu a ve prostoru, který po odstranění sedadel vznikl, byly navrženy stupňovité terasy, které zaručují bezbariérový průchod územím. Je uvažováno s variantou pořádání masovějších akcí. V takovém případě by byl na prostory teras umístěn sezónní mobiliář. Samotné letní kino, jak bylo uvedeno výše, je pojato čistou formou. K sezení jsou navrženy širší dřevěné lavice, které jsou jak pohodlné na sezení, tak nenáročné na údržbu a jejich případnou obměnu.

Kavárna

V nejvyšším bodě prostoru je navržena kavárna, která má vnést do prostoru další funkci. Využívána by byla jak v průběhu dne, tak v klidovém režimu v průběhu představení, čímž by zpříjemnila večery při sledování projekcí. Nachází se v místě, kde je nejkrásnější pohled na katedrálu, čímž nabízí návštěvníkům možnost se tímto místem obklopit.

Vegetace

Záměrem bylo, co nejvíce se vyhnout případnému kácení. Navrženi k odstranění byli pouze přestárlí jedinci ohrožující provozní bezpečnost, a nevhledné keře typu *Juniperus sabina*.

Naproti tomu byla v části s komunitní zahradou navržena výsadba několika jabloní, jejíž plody mohou být návštěvníky okuseny.

Vstupy

Jelikož spojuje modelové území s okolím pouze jeden boční vstup, jeví se tento prostor uzavřeně a neprostupně. Jelikož zde byly v minulosti používány další vstupy, bylo navrženo otevření dvou z nich, čímž by se prostor otevřel dalším dvěma stranám.

Mobiliář

Z analýzy technických prvků vyplývá, že je jediná koncentrace mobiliáře pouze v místě letního kina a to v podobě jeho sedadel. Při okraji komunitní zahrady proto byly navrženy lavičky a v jejím prostoru pak dřevěná pódia ve tvaru čtverce.

Osvětlení

Na analýze technických prvků lze pozorovat dostatečný počet a vhodné rozmístění pouličních lamp. Tyto lampy byly v návrhu doplněny světelnými prvky zdobícími dlažbu na terasách u kavárny. Mají podobu několika bodových prvků shromážděných zejména při kavárně, a postupně se rozpínajících do prostoru. Při okrajích stupňů jsou potom instalovány světelné pásy. Tyto světelné prvky slouží dohromady jako prvek pro lepší orientaci v prostoru v průběhu představení, kdy jsou nejsou okolní lampy pro svou rušivost aktivní.

Materiály

Dlažba je tvořena z žulových kostech a v oblasti samotného letního kina je střídána s betonem. V místech komunitní zahrady je použit mlat.

10. DISKUZE

Dané téma je specifické z několika důvodů. Jde o unikátní prostor letního kina s jeho jedinečnou atmosférou pokrytou jistou patinou. Jak bylo uvedeno výše, kino jako takové je jedinečné svým umístěním v historickém prostředí, kdy zapojuje okolní krajinu do své scény. Také díky tomu je pocítována potřeba jej zachovat. Existují však protichůdné názory doprovázené otázkami: „Nemůže být tato scéna využita k jinému účelu? Nebylo by lepší kino srovnat se zemí a vytvořit z něj areál pro turisty?“ a další.

Otázkou je, co jiného by mohlo být prostoru nabídnuto. Jelikož se jedná o prostor dřímající v historickém prostředí, existuje celá řada přístupů, jak tento problém uchopit. Je však dobré v tomto případě prostor historizovat? Vnesou se tím do tohoto místa nové přidané hodnoty? Nebo je lepší, přizpůsobit prostor aktuálním potřebám obyvatel a tím vnést do prostoru nové funkce?

Další sporná otázka, která v souvislosti se vznikající komunitní zahradou vyvstane na povrch bude, zda je na místě rozvíjet alternativní aktivity v městských jádrech? Je ať už zahrada, tak samotné kino stále vítané? Má snad místo jiné poselství, které by mělo splnit? Například dát za vznik dalšímu parku?

11. ZÁVĚR

Z výše uvedeného vyplývá, že k zodpovězení veškerých potřebných otázek musíme nejdřív začít sami u sebe, u svých předků, poznáním minulosti. Zásadním hlediskem této práce bylo nejprve přiblížení historického vývoje města, a poté místa jako takového. K pochopení problematiky amfiteátrů a prostorů pro prezentaci filmu bylo opět zásadní nahlédnout zpátky do historie, která zrcadlila požadavky dané doby. Od historického exkurzu bylo třeba pokračovat až do současnosti a na základě analýz zhodnotit nedostatky, které v území chybí, a pokusit se o jejich nápravu. Klíčové bylo samozřejmě i zhodnocení pozitiv, které byla snada vyzdvihnout či zachovat.

Na základě podrobného rozboru samotného místa byla vytvořena Studie obnovy prostoru a architektonického řešení areálu letního kina.

12. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

BARTOŠ, Josef. *Olomouc: malé dějiny města*. 1. vyd. V Olomouci: Univerzita Palackého, 2002, 389 s. ISBN 80-244-0493-1.

BITTNEROVÁ, Alice, *Historie kin v Olomouci od čtyřicátých let po současnost*, Olomouc, 20011, diplomová práce.

BRAUN, Kazimierz. *Divadelní prostor*. 1. vyd. Praha: Akademie múzických umění, 2001, 268 s. ISBN 80-85883-73-2.

BROCKETT, Oscar Gross. *Dějiny divadla*. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2008, 948 s. ISBN 978-80-7008-225-6.

CULEK, Martin. *Biogeografické členění České republiky*. 1. vyd. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 2005. ISBN 80-860-6482-4.

FIALA, P., *Olomouc ve víru válek*,

JANČÍK, Alexandr, *Jiné vize: soutěž animovaného filmu*, Olomouc, 2010, diplomová práce

KAZDA, Jaromír. *Kapitoly z dějin divadla*. Vyd. 1. Jinočany: H & H, 1998, 249 s. ISBN 80-86022-25-0.

KUČA, Karel. *Brno: vývoj města, předměstí a připojených vesnic*. Vyd. 1. Brno: Baset, 2000, 644 s. ISBN 978-80-86223-11-7.

KOUDELA

MAZANEC, Martin, *Kino. Rekonstrukce filmového prostoru*, AMU, Praha, 2012, disertační práce

MICHNA, Pavel. *Bastionová pevnost Olomouc: Průvodce dějinami a expozcí*. Olomouc, 1997.

POJSL, Miloslav a Vladimír HYHLIK. *Olomouc očima staletí: malé dějiny města*. Vyd. 1. Olomouc: Spotřební družstvo Jednota Olomouc, 1992, 277 p. ISBN 80-900-0133-5.

STEHLÍKOVÁ, Eva. *Římské divadlo*. Vyd. 1. Praha: KLP-Koniasch Latin Press, 1993, 131 s., [2] l. obr. příl. ISBN 80-901-5082-9.

Základní pojmy divadla: teatrologický slovník. 1. vyd. Editor Petr Pavlovský. Praha: Libri, 2004, 348 s. ISBN 80-7277-194-9.

ŠIMEK, P. *Vyhodnocení dendrologického potenciálu objektu – osnova učebního textu – koncept*. Lednice, Mendelova univerzita v Brně, Ústav biotechniky zeleně v Lednici, 2010

QUITT, Evžen. *Klimatické oblasti Československa*. Brno: Geografický ústav ČSAV, 1971, 73 s., 5 l. příl. Studia Geographica

WHYTE, William Hollingsworth. *The social life of small urban spaces*. New York: Project for Public Spaces, 2001, 125 s. ISBN 097063241x.

Web:

Archiweb [online]. 1997-2015 [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.archiweb.cz/>

BAKŠTEIN, Zdeněk. *Cestopisy, fotografie, dírková komora*. [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: www.zzz.cz

Geosystems [online]. 1996-2015 [cit. 2015-04-15]. Dostupné z: <http://www.prestogeo.com/geoweb>

VOLFOVÁ, J., HNUTÍ DUHA, *Co čeká Olomoucký hrad?*, [cit. 2015-04-15], dostupné z <http://olomouc.hnutiduha.cz/nase-aktivity/ochrana-prirody/olomoucky-hrad/>

MIČOLA, Petr, *Konvikt-umělecké centrum*, [online]. [cit. 2015-04-16], dostupné z: <http://www.atelierbonmot.cz/cs/reference/konvikt.php>

Počátky kinematografie [online]. [cit. 2015-04-10]. Dostupné z: www.pocatky-kinematografie.wz.cz

Turistické informace [online]. 1998-2015 [cit. 2015-04-13]. Dostupné z: http://tourism.cz/mapa/mapa.phtml?id_objektu=113950

VIŠŇA, Martin. *Olomouc-perla Moravy* [online]. 2012 [cit. 2015-04-07]. Dostupné z: <http://perlamoravy.blogspot.cz/>

VÍTEK, Petr. *Digitální kino*. [online]. [cit. 2015-04-09]. Dostupné z: www.digitalnikino.cz

ürgen Claus in Leonardo, Vol. 36, No. 3, 2003, p. 229, dostupné www.medienkunstnetz.de/works/movie-drome/

13. SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 Divadlo v Thoriku.....	9
Obrázek 2 Půdorys Dionýsova divadla v Athénách.....	9
Obrázek 3 Divadlo v Epidauru	10
Obrázek 4 Tři typy prostoru divadla v orientu.....	10
Obrázek 5 Rekonstrukce divadelního prostoru pro moralitu (V = VĚŽ, J= jeviště, VS= vstupní bouda).....	10
Obrázek 6 Světské divadlo.....	11
Obrázek 7 Olympské divadlo ve Vicenze	11
Obrázek 8 Divadlo corral v Almagru	11
Obrázek 9 Alžbětínský typ divadla	11
Obrázek 10 Globe theater	11
Obrázek 11 Tvary hlediště Italského barokního divadla (17.-20. Století)	12
Obrázek 12 Bayreuth Festspielhaus	12
Obrázek 13 Typy uspořádání hracích prostorů v proměnlivém divadelním prostoru.....	12
Obrázek 14 Příjezd vlaku na nádraží v La Ciotat	13
Obrázek 15 Cesta na Měsíc	13
Obrázek 16 Nickleodeon	13
Obrázek 17 Loewe's Theater.....	14
Obrázek 18 Film Guild cinema	14
Obrázek 19 Vanderbeek: Movie - Drome.....	14
Obrázek 20 Multikino číselným označením sálů	14
Obrázek 21 Sun Pictures Cinema in Broome.....	15
Obrázek 22 'Camden Drive-in' v New Jersey.....	15
Obrázek 23 Letní kino Chrudim.....	15
Obrázek 24 Letní kino Karlovy Vary před rekonstrukcí.....	15
Obrázek 25 Letní kino Karlovy Vary po rekonstrukci	15
Obrázek 26 Picnic cinema	16
Obrázek 27 Floating Cinema.....	16
Obrázek 28 Kinobus	16
Obrázek 29 Olomoucký festival videomappingu 'VZÁŘÍ'	17
Obrázek 30 Floating movie theatre v Thajsku	17
Obrázek 31 Red Rocks Amphitheatre	17
Obrázek 32 Thission Cinema, Athény.....	17
Obrázek 33 Bastion XXXI U Božích muk.....	18
Obrázek 34 Bastion XXXI U Božích muk.....	18
Obrázek 35 Jezuitský Konvikt.....	19
Obrázek 36 Jezuitský Konvikt.....	19
Obrázek 37 Amfiteátr ve Velké Bystřici	20
Obrázek 38 Amfiteátr ve Velké Bystřici	20
Obrázek 39 Zahrada Kuchyňka, Praha	21
Obrázek 40 Soradofarm, Tokio	21

Obrázek 41 Prazelenina, Praha	21
Obrázek 42 Muzeum moderního umění, New York	21
Obrázek 43 Lokalizace území.....	22
Obrázek 44 Geomorfologie	23
Obrázek 45 Geologická mapa	23
Obrázek 46 Mapa půdních charakteristik.....	24
Obrázek 47 Mapa povodí Olomouce	24
Obrázek 48 Raně středověké osídlení Olomouckého kopce (1-centrum,2-plocha archeologicky prokázaného osídlení, 3-sídliště z 10.století, 4- nejisté nálezy, 5-lokality s prokázaným malohradištním osídlením,6- ojedinělé nálezy z doby hradištní, 7-kostrová pohřebiště	25
Obrázek 49 Olomoucký hrad.....	25
Obrázek 50 Původní podoba katedrály Sv. Václava	26
Obrázek 51 Nová podoba průčelí Dómu Sv.Václava po požáru	27
Obrázek 52 Celkový pohled na Olomouc z roku 1724 - před bouráním kostelů	28
Obrázek 53 Celkový pohled na Olomouc z roku 1840	28
Obrázek 54 Dóm Sv.Václava před a po rekonstrukci	28
Obrázek 55 Židovská synagoga kolem roku 1900.....	29
Obrázek 56 Olomouc při povodních v roce 1997.....	29
Obrázek 57 Současné panorama Olomouce s dominantními výškovými budovami.....	29
Obrázek 58 Olomouc v roce 1643.....	30
Obrázek 59 Olomouc v roce 1758.....	30
Obrázek 60 První vojenské mapování	30
Obrázek 61 Druhé vojenské mapování	30
Obrázek 62 Třetí vojenské mapování	30
Obrázek 63 Olomouc v roce 1871.....	30
Obrázek 64 Olomouc v roce 1885.....	30
Obrázek 65 Urbanistický vývoj Olomouce.....	31
Obrázek 66 Locatelliho bastion na kresbě z roku 1841	32
Obrázek 67 Okolí Dómu.....	32
Obrázek 68 Ortofotomapa, 50.léta	32
Obrázek 69 Prostor komunitní zahrady.....	34
Obrázek 70 Hospoda Hoblina	34
Obrázek 71 Prostor naproti hospody.....	34
Obrázek 72 Prostor komunitní zahrady mimo sezónu.....	34
Obrázek 73 Letní kino.....	34
Obrázek 74 Letní kino.....	34
Obrázek 75 Cikánská branka	34
Obrázek 76 Výřez z územního plánu Olomouce	35
Obrázek 77 Provoz na ulici Dobrovského	36
Obrázek 78 Křižovatka na ulici Dlouhá a Dobrovského.....	36

Obrázek 79 Uzavřený most z ulice Dobrovského.....	36
---	----

SEZNAM ZDROJŮ OBRÁZKŮ

Obr. 1 Divadlo v Thoriku, přejato z : <http://www.theatre-architecture.eu/cs/db.html?searchResult=year&theatreId=353>

Obr. 2 Púdorys Dionýsova divadla v Athénách, BROCKETT

Obr. 3 Divadlo v Epidauru, BROCKETT

Obr. 4 Tři typy prostoru divadla v orientu, KAZDA

Obr. 5 Rekonstrukce divadelního prostoru pro moralitu, Brockett

Obr. 6 Středověké světské divadlo, Brockett

Obrázek 80 Olympské divadlo ve Vicenze, přejato z : http://www.museivicivivenza.it/en/tbc/teatro_olimpico.php

Obr. 8 Divadlo corral v Almagru, přejato z : http://www.spainisculture.com/en/monumentos/ciudad_real/corral_de_comedias.html

Obr. 9, Alžbětinské divadlo, BRAUN

Obr. 10 Globe theater, foto: Tom Green, přejato z : <http://www.athenalearning.com/programs/playing-shakespeare/interactive-globe-theatre>

Obr. 11 Tvary hlediště Italského barokního divadla (17.-20. Století), BRAUN

Obr. 12 Bayreuth Festspielhaus, přejato z <http://library.calvin.edu/hda/node/1928>

Obr.13 Typy uspořádání hracích prostorů v proměnlivém divadelním prostoru, BRAUN

Obr. 14 Příjezd vlaku na nádraží v La Ciotat, převzato z csfd.cz

Obr. 15 Cesta na Měsíc, převzato z: filmserver.cz

Obr. 16 nickleodeon, <http://pixgood.com/nickelodeon-theater.html>

Obr. 17 Obrázek 81 Loewe's Theater, http://www.auburncinemfile.com/schines_friends_page

Obr. 18 Film Guils Cinda, <http://lookhigh.tumblr.com/post/13782832193/house-of-silence-the-film-guild-cinema-was>

Obr. 19 Vanderbee, Movie-Drome, <http://baisdp6laurapagano.blogspot.cz/2010/10/expanded-cinema.html>

Obr. 20 Multikino číselným označením sálů, <http://www.cervenkoberec.cz/21711/praha-cinestar-cerny-most/>

Obr. 21 Sun Pictures Cinema in Broome, foto: Roger Groom

Obr. 22 'Camden Drive-in' v New Jersey, Chicago, 1951 - LIFE magazine., <https://www.pinterest.com/pin/454300681131508294/>

Obr. 23 Letní kino Chrudim, http://www.perspektivnichrudimsko.cz/wp-content/uploads/2014/09/davy-naval-letni_kino_chrudim-historie.jpg

Obr. 24 Letní kino Karlovy Vary před rekonstrukcí, <http://chrudimskenoviny.cz/kategorie/zpravy/bude-uzemni-plan-i-nadale-pamatovat-na-letni-kino-za-muzeem-rozhodne-se-podle-toho->

Obr. 25 Letní kino Karlovy Vary po rekonstrukci, <http://kvcity.cz/letni-kino-program>

Obr. 26 Picnic Cinema, <http://www.fashionbite.co.uk/2013/08/10/august-bank-holiday/picnic-cinema/>

Obr. 27 Floating Cinema, <http://www.floatingcinema.info/about/2014>

Obr. 28, Kinobus, <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/179856-kinobus-laka-na-ceske-filmy/>

Obr. 29 Olomoucký festival videomappingu 'VZÁŘÍ', <http://olomoucky.denik.cz/galerie/videomapping-na-dolnim-namesti-zaverecny-vecer.html?mm=4778599>

Obr. 30 Floating theatre v Thajsku, <http://www.ecorazzi.com/2012/05/02/tilda-swinton-and-the-recycled-floating-movie-theater/>

Obr. 31 Red Rocks Amphitheatre, <http://www.allnewcartoday.com/tag/red-rocks-amphitheatre-morrisondenver-co>

Obr. 32 Thission Cinema, Athény, <http://www.athensattica.gr/en/you-are-here/what-to-see/sightseeing/item/4927-thission-cinema?poiid=13001320067962>

Obr. 33 Obrázek 6.1. Bastion XXXI U Božích muk, foto:autor

Obr. 34 Bastion XXXI U Božích muk, foto:autor

Obr. 35 Jezuitský konvikt, <http://www.atelierbonmot.cz/cs/reference/konvikt.php>

Obr. 36 Jezuitský Konvikt, <http://www.atelierbonmot.cz/cs/reference/konvikt.php>

Obr. 37 Amfiteátr Velká Bystčice, přejato z : www.archiweb.cz, foto: Zdeněk Sodoma

Obr. 38 Velká Bystčice, přejato z : www.archiweb.cz, foto: Zdeněk Sodoma

Obrázek 82 Zahrada Kuchyňka, Praha, <http://www.kpzinfo.cz/products/komunitni-zahrada-kuchynka/>

Obrázek 83 Soradofarm, Tokio, <http://about.greeni.us/10-coolest-urban-gardens-world/>

Obr. 41 Prazelenina, Praha, <http://prazelenina.cz/page/2/>

Obr. 42 Muzeum moderního umění, New York, <http://momaps1.org/yap/view/12>

Obr. 43 Lokalizace území, vypracoval : autor

Obr. 44 Geomorfologie, vypracoval : autor, www.geoportal.cz

Obr. 45, Geologie, vypracoval: autor, podklad: www.geoportal.cz

Obr. 46 Mapa půdních charakteristik, vypracoval: autor, podklad:www.cuzk.cz

Obr. 47 Mapa povodí ČR, vypracoval: autor

Obr. 48 Raně středověké osídlení Olomouckého kopce (1-centrum, 2-plocha archeologicky prokázaného osídlení, 3-sídliště z 10.století, 4- nejisté nálezy, 5-lokality s prokázaným malohradištním osídlením, 6- ojedinělé nálezy z doby hradištní, 7-kostrová pohřebiště ze střední doby hradištní, 8-kostrová pohřebiště z mladší doby hradištní), autor: Petr Večeřa

Obrázek 84 Olomoucký hrad, R. Vojkovský, 2006

Obrázek 50 Původní podoba katedrály Sv. Václava, převzato z : BARTOŠ, Josef. *Olomouc: malé dějiny města*. 1. vyd. V Olomouci: Univerzita Palackého, 2002, 389 s. ISBN 80-244-0493-1.

Obrázek 85 Nová podoba průčelí Dómu Sv. Václava po požáru, akvarel z 19. století, **přejato z** POJSL, Miloslav a Vladimír HYHLÍK. *Olomouc očima staletí: malé dějiny města*. Vyd. 1. Olomouc: Spotřební družstvo Jednota Olomouc, 1992, 277 p. ISBN 80-900-0133-5.

Obrázek 86 Celkový pohled na Olomouc z roku 1724 - před bouráním kostelů, **přejato z** POJSL, Miloslav a Vladimír HYHLÍK. *Olomouc očima staletí: malé dějiny města*. Vyd. 1. Olomouc: Spotřební družstvo Jednota Olomouc, 1992, 277 p. ISBN 80-900-0133-5.

Obrázek 87 Celkový pohled na Olomouc z roku 1840, rytina M. Engelbrechta, **přejato z** POJSL, Miloslav a Vladimír HYHLÍK. *Olomouc očima staletí: malé dějiny města*. Vyd. 1. Olomouc: Spotřební družstvo Jednota Olomouc, 1992, 277 p. ISBN 80-900-0133-5.

Obrázek 88 Dóm Sv. Václava před a po rekonstrukci, **přejato z** POJSL, Miloslav a Vladimír HYHLÍK. *Olomouc očima staletí: malé dějiny města*. Vyd. 1. Olomouc: Spotřební družstvo Jednota Olomouc, 1992, 277 p. ISBN 80-900-0133-5.

Obrázek 55 Židovská synagoga kolem roku 1900, fotografie, Olomouc očima staletí

Obr. 56 Olomouc při povodních v roce 1997, přejato z: http://olomoucky.denik.cz/zpravy_region/povoden-1997-v-olomouci-nekolik-dni-s-velkou-vodou-podivejte-se-20120710.html

57 Současné panorama Olomouce s dominantními výškovými budovami, přejato z: http://www.krasnaolomouc.cz/wp-content/uploads/2014/06/olomouc_mesto_mrakodrapu_panorama.jpg

Obrázek 89 Olomouc v roce 1643, přejato z: POJSL, Miloslav a Vladimír HYHLÍK. *Olomouc očima staletí: malé dějiny města*. Vyd. 1. Olomouc: Spotřební družstvo Jednota Olomouc, 1992, 277 p. ISBN 80-900-0133-5.

Obrázek 90 Olomouc v roce 1758, přejato www.vkol.cz

Obrázek 91 První vojenské mapování, josefské, 1764-1768 a 1780-1783 (rektifikace), měřítko 1: 28 800, zdroj: www.staremapy.cz

Obrázek 92 Druhé vojenské mapování, II. vojenské mapování - Františkovo, 1836-1852, měřítko 1: 28 800, zdroj: www.staremapy.cz

Obrázek 93 Třetí vojenské mapování, 1876-1878 (Morava a Slezsko), www.staremapy.cz

Obrázek 94 Olomouc v roce 1871, [Umgebung von Olmütz](#) -- lithografirt im k.k. milit. geograf. Institute [S.l. : s.n.], 1871 , přejato z www.vkol.cz

Obrázek 95 Olomouc v roce 1885, přejato z www.vkol.cz

Obrázek 96 Urbanistický vývoj Olomouce, Petr Daněk, *Urbanistické architektonické řešení vybraného území při řece Moravě v Olomouci*, diplomová práce, 2012

Obrázek 97 Locatelliho bastion na kresbě z roku 1841, **přejato z** BARTOŠ, Josef. *Olomouc: malé dějiny města*. 1. vyd. V Olomouci: Univerzita Palackého, 2002, 389 s. ISBN 80-244-0493-1.

Obrázek 98 Okolí Dómu, Olomouc očima staletí

Obrázek 99 Ortofotomapa, 50. léta, <http://geoportal.gov.cz/web/guest/map>

Obrázek 100 Prostor komunitní zahrady, foto: autor

Obrázek 101 Hospoda Hoblina, foto: autor

Obrázek 102 Prostor naproti hospody, foto: autor

Obrázek 103 Prostor komunitní zahrady mimo sezónu, foto: autor

Obrázek 104 Letní kino, foto: autor

Obrázek 105 Letní kino, foto: autor

Obrázek 75 Cikánská branka, foto: autor

Obrázek 106 Výřez z územního plánu Olomouce, dostupné z : <https://www.olomouc.eu/o-meste/uzemni-planovani>

Obrázek 107 Provoz na ulici Dobrovského, foto: autor

Obrázek 108 Křižovatka na ulici Dlouhá a Dobrovského, foto: autor

14. SEZNAM TABULEK

Tabulka inventarizace dřevin

15. SEZNAM PŘÍLOH

Analýza širších vztahů

Analýza provozu

Analýza občanské vybavenosti

Problémová mapa

Inventarizace technických a vegetačních prvků

Situace

Perspektiva 1

Perspektiva 2

Perspektiva 3